

Finnish
Blasphemous Names
62-1104M

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

Pilkkaavia nimiä

Jeffersonville, IN, USA

4.11.1962, aamukokous

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

minne hän menee, hän ottaa Luukkaan mukaansa, ja mies saarnaa Jumalallista... Mitä, minähän olen nähnyt hänen lyövän miehen sokeudella, silloin, kun hän sanoi: “Herra nuhdelkoon sinua, ja sinä tulet sokeaksi määrättyyn aikaan asti”, ja sitten hän antaa kuparisepän ajaa hänet ulos kokouksesta. Arvaanpa, että hän on menettänyt voimansa lyödä miestä sokeudella. Joka tapauksessa hän on menettänyt Jumalallisen parantamisen voiman. Jumala on kääntynyt häntä vastaan.”

²²⁹ Minä en ajattele, että Deemas olisi mennyt maailmaan, koska hän oli... Jos tunnette hänen historiansa, niin hän oli suuresta rikkaasta perheestä, ja hän vain halusi kulkea tuon ryhmän mukana. Mutta Paavali, pikku Paavali raukka, mitä se oli? Jumala aina antaa palvelustehtävän mennä siihen pisteeseen ennen kuin Hän kruunaa sen. Hän antoi Jeesuksen tulla sille paikalle, (katsokaa sitä siellä), Hän saattoi nostaa ylös kuolleen ja tehdä kaikkea, mitä hän halusi, ja sitten antaa roomalaisen sotilaan repiä partaa pois hänen kasvoiltaan ja [Veli Branham tekee sylkemisen kaltaisen äänen.] sylkeä häntä kasvoihin. Lyödä Häntä päähän... Panna riepu Hänen kasvoilleen ja sanoa: “No niin, tiedäthän, he kertovat minulle, että sinä olet profeetta.. Kaikki he seisomassa siellä ympärillä keppeineen, [Veli Branham kuvailee lyömistä.] lyömässä Häntä päähän ja sanomassa: “Kerrohan nyt kuka meistä löi sinua.” Hän tiesi, kuka löi Häntä. Varmasti. Hän tiesi sen! Mutta Hänen palvelustehtävänsä oli tulossa kruunatuksi. Se aina tulee tuohon pisteeseen, missä se näyttää tulevan todella, todella heikoksi, aivan kuten kaikki olisi menettänyt, sitten Jumala kruunaa sen. Oi, Herra, anna sen tapahtua. Anna sen tapahtua. Herra. Kumartakaamme päämme.

*Minä rakastan Häntä, Minä rakastan Häntä,
Koska Hän ensin rakasti minua, (Palvokaa nyt Häntä; olemme saaneet
kovaa opetusta!)
Ja osti minun pelastukseni Golgatan puulla.*

Nostakaamme nyt kätemme ylös Hänelle.

*Minä... (Olkaa nyt Hengessä. Näettehän? Minä rakastan Häntä.) Minä
rakastan Häntä,
Koska Hän ensin rakasti minua...*

Pilkkaavia nimiä

¹ Kiitoksia, veli Neville. Tämä oli tavallaan yllätys minulle. Minun ei olisi pitänyt olla täällä tänään, mutta tänä iltana on ehtoollisilta, ja minä ajattelin, että käväisisin täällä tänä aamuna. Ja minä soitin veli Nevilille, ja hän sanoi: “Hyvä on, jos sinä kerran tulet tänne alas, niin miksi et hieman puhuisi meille.”

² Ja minä ajattelin: “Hyvä, jos minä tulisin tänne, ja se näytti mahdolliselta, niin minä en saarnaisi, vaan haluaisin vain puhua seurakunnalle pienen aikaa asioista, joiden ajattelen vahvistavan seurakuntaa.”

³ Me olemme juuri palanneet takaisin syksyiseltä metsästysmatkalta (veljet täällä ja minä) ja meillä oli loistavaa aikaa... Me olemme hyvin kiitolliset. Kaikki me saimme kaiken sen riistan, jota varten me olimmekin metsästävässä. Ja meidän pastorimme ja minä tiedämme, että tuo kauriinliha on erittäin hyvää. Ja niinpä me söimme hienoa peuraa. Minä sain karhun ja kaksi peuraa.

⁴ Olemme tulleet takaisin, ja tämän pitäisi olla aika, jolloin minä puhun noista seitsemästä viimeisestä Sinetistä. Ja he eivät saaneet rakennusta valmiiksi. Jokin on esteenä, joka aiheutti sen että... Luulen, että kaupunki on sitä vastaan, koska meillä ei ole täällä tarpeeksi pysäköintitilaa sille määrälle ihmisiä, jotka mahtuvat tänne rakennukseen.

⁵ Me haluamme rakentaa tänne uuden rakennuksen ja meillä on suurin osa rahastakin jo valmiina sitä varten, rakentaaksemme suuremman rakennuksen. Kun meillä on näitä kokouksia, niin te ymmärrätte, minkälaista se on. Se on niin sääliä asia; noiden ihmisten seistessä ympäri seinänvierustoilla ja ulkona sateessa, ja, ja se on niin kauheata. Ja jopa minun ystäväni arvostelevat sitä, he sanovat: “Veli Branham, näyttää niin kuin he...”

Minun lääkäri ystäväni sanoi: “Näyttää siltä kuin tulisi johonkin paikkaan, jossa... Minua sääliittää”, hän sanoi, “kulkiessani ohitse.”

⁶ Naapurimme, joka on sairaanhoitaja, sanoi minulle: “Kuljin siitä ohitse eräänä aamuna kello viideltä. Sinun oletetaan tulevan sinne, joten

ihmiset alkavat kerääntyä sinne rakennuksen ympärille kello viideltä aamulla, koska sinun tulisi olla siellä kello yhdeksän kolmekymmentä.” Joten, näettehän? Se tekee sen raskaaksi.

⁷ Ja me haluamme rakennuksen, jossa on sen verran tilaa, että jokainen voi istua alas. Ja me ajattelemme, että me elämme viimeisissä päivissä, uskomme sen, meidän tulisi opettaa seurakuntaa näistä asioista, jotka nyt ottavat muotoaan: asioista, joista on profetoitu tuhansia vuosia sitten, joistakin niistä; ja vähintään kaksikymmentäviisi ja kolmekymmentä vuotta juuri täältä, on profetoitu siitä, mitä tulisi tapahtumaan. Ja nyt se on tapahtumassa juuri meille. Joten meidän tulisi kerrata näitä asioita, mutta meillä ei ole riittävästi tilaa.

⁸ Joten tänä aamuna... Soitellessani asioitani eilen, ja minun on vielä tehtävä muutamia niistä tänään iltapäivällä ja niin edelleen. Ja sitten oli joitakin ihmisiä, jotka halusivat tavata minua: mukava nuori kaveri, joka on aivan hermoraunio, sananpalvelijaveli kentältä, ja, oi, monia senkaltaisia asioita, kuten eräs veli Norjasta. Ja meillä oli näitä tapaamisia siellä takahuoneessa, ja minä sanoin: “Hyvä on nyt, me menemme vähän ulos.”

⁹ Ja sitten veli Neville kysyi: “Voisimme tulla tänne ja puhua muutamia sanoja, vahvistaaksemme hieman seurakuntaa.”

¹⁰ Yksi ensimmäisistä asioista, joista haluan sanoa... Kirjoitin ylös joitakin niistä asioista, joista haluan sanoa tänne tullessani. Yksi asia, jonka olen kirjoittanut tänne, koskee Taylor veljemme poismenoa sillä aikaa, kun me olimme poissa täältä.

¹¹ Veli Taylor on käynyt tässä seurakunnassa vuosia ja vuosia. Olen varma, että me kaikki tunnemme hänet. Mutta, jos täällä on joitakin outoja, niin hän oli tuo vanha kallis herrasmies, joka aina löysi teille istuimen istuttavaksi, veli Taylor. Viimeisen kerran, kun näin hänet, kunnes jälleen näen hänet nuorena miehenä, hän seiso i täällä ovella kolme tai neljä sunnuntaita sitten. Hän sanoi: “Haluaisin saada joitakin kirjoja, veli Branham, minä haluaisin levittää näitä kirjoja ihmisille.”

¹² Hänellä, sen mukaan kuin olen ymmärtänyt, oli sokeritauti, ja hän meni koomaan eikä - tietämättä, että hänellä oli sokeritauti ja oli... Hän kuoli. Hän ei kuitenkaan koskaan kuollut, vaan hän meni ollakseen Herran Jeesuksen kanssa.

suoraan pois, samalla tavalla kuin he tulivat sisälle. Näettekö? Ja nyt, he ajattelevat: “No niin, enpä tiedä. Mihin minä voisin liittyä?”

Jos ei minulla ole tätä, se tulee olemaan tällä tavalla; ja minut potkaistaan ulos täältä, ja sitten minulla ei ole mitään tekemistä täällä.”

²²⁴ Ja veljet tulevat yhteen ja sanovat: “Mitä minä tulisin tekemään, jos minä...” He eivät pysähdy tarpeeksi pitkäksi aikaa tullakseen tuntemaan, että Se on Sana, jonka Jumala lupasi, ilmitulleena, vaan he kävelevät pois. Mutta alkää murehtiko, varjot ovat aivan käsillä.

²²⁵ Kun minä palasin kentältä... Te muistatte tuon toisen sanoman, jonka Hän antoi minulle, silloin aikaisemmin, kun olin laskemassa tuota kulmakiveä. Aivan tarkalleen. Sanottiin: “Kun tulet ulos näystä, lue 2. Tim.4.” Te tiedätte, että se on siellä kulmakivessä, kolmenkymmenenviiden vuoden takaa. Sanottiin: “Tee evankelistan työ. Anna täysi todistus palvelustehtävästäsi, sillä aika on tuleva, että he eivät tule kärsimään tervettä oppia, vaan omien himojensa mukaan keräävät itsellensä opettajia, joilla on kutiavat korvat, ja kääntyvät Totuudesta taruihin.” Jollei nyt näin ole tapahtunut sanasta sanaan.

²²⁶ Mutta muistakaa sitten, että minä en koskaan lukenut loppua siitä. Näinä noin kolmenakymmenenä vuotena, jotka olen saarnannut tässä tabernaakkelissa, en milloinkaan, en kertaakaan mennyt sen pidemmälle, enkä tiedä miksi. Ihmettelin sitä monesti, kunnes yhtenä päivänä näin sen, kun Jeesus otti Kirjakäärön ja alkoi lukea, ja luki vain puolet profetiasta ja pysähtyi ja sanoi (siellä Kapernaumissa). Hän sanoi: “Ja tänä päivänä tämä profetia on täyttynyt.” Miksi Hän ei lukenut loppua siitä? Se koskee Hänen toista tulemustaan, näettehän?

²²⁷ Ja siellä minä luin sen tietämättäni... Luin sen, ja siellä se oli suoraan minun edessäni Southern Pinessa, South Carolinassa. Tuona aamuna seisoessani siellä ja keskustellessani Joseph Bozen kanssa, nojaten auton sivua vasten. [Veli Branham napsauttaa sormiaan.] Silloin iskin siihen. Paavali sanoi: “Kaikki miehet ovat kääntyneet minua vastaan. Ei ole yhtään miestä minun kanssani. Deemas on jättänyt minut, rakkaudesta tähän nykyiseen maailmaan. Ja nyt minä... (Katsokaahan) Ja kuparisepä on tehnyt minulle paljon vahinkoa.”

²²⁸ Katsokaahan, mitä Deemaksen on täyttynyt ajatella: “No niin, minä olen nähnyt Paavalin saarnaavan Evankeliumia ja parantavan sairaita, ja tässä hän istuu kärsien itse, kuljettaen lääkäriä mukanaan. Kaikkialle,

tulee tämä suuri ihmeellinen kohokohta...” Minä sanoin: “Mikä aika se tuleekaan olemaan. Ylistys Jumalalle.” Ja sitten minä näin itseni tulevan todella pieneksi ja kuulin tuon: “Ylistys Jumalalle.” Näin itseni haihtuvan pois, ja seisoin jälleen täällä.

²¹⁸ No niin, tässä on sen tulkinta. Ensimmäinen asia, mitä olen tehnyt: asiat, joita on tehty, ovat olleet salaperäisiä ihmisille, useimmille heistä. En tarkoita Täyden Evankeliumin ihmisiä ja Jumalan pyhiä, vaan tarkoitan suurimmalle osalle ihmisiä. Ja te ette koskaan halua nähdä maailmaa, kosmosta, Jumalan Sanomana. Kun te menette sisälle, te sanotte...

²¹⁹ Niin kuin Boze sanoi: “Minä näin unen vuosia sitten, että Jumala tulisi lähettämään minut Chicagoon, ja ravistelisi Chicagoa Jumalan kunniaksi.”

Minä sanoin: “Joseph, Hän on jo tehnyt sen.”

“Mitä”, hän sanoi, “eihän heitä ole ravisteltu sitten Moodyn päivien.”

²²⁰ Minä sanoin: “Minä puhun Seurakunnasta. Tuo siellä ulkona on tykinruokaa. Se on vain maan tomua, tuo joukko, joka siellä täyttää kadut ja nuo maalatut Iisebelit, ja kaikki muu...” Minä sanoin: “Se on siellä ulkona. Nuo suuret vanhat hotellit tulevat hajoamaan ja lankeamaan kaduille siellä.” Minä sanoin: “Jumala puhuu Seurakunnasta. Seurakunta on nähnyt Jeesuksen Kristuksen ilmestyksen ilmituotuna, ja he tunnistavat sen. Heitä ei ehkä ole viittätoista Chicagossa. Tässä sukupolvessa siellä saattaa olla vain kymmenen koko Chicagon kaupungissa, jotka tulevat esiin.”

²²¹ Oletteko koskaan ajatelleet sitä. Niin kuin oli Nooan päivinä, niin tulee olemaan, kun Ihmisen Poika tulee, jolloin kahdeksan sielua pelastui. Kuinka monta tuli ulos Sodomasta? Näettekö, mitä minä tarkoitan? Minä epäilen, että se on vain kourallinen, näettehän?

²²² “Mutta itse Seurakunta on vastaanottanut ravistelun. He ovat tunnistaneet sen. He ovat tunteneet Sanan,. He näkivät Sanan aineellistuvan, ja he käsittivät Sen. No niin, katsokaahan sitä hetkinen.”

²²³ Nyt tämä ensimmäinen sanoma, kun he näkivät sen, jokainen rynnisti sen puolesta, ja sanoivat: “Kunnia Jumalalle. Oi, jos minä voisin nähdä... Sitä, tätä, ja kaikkea muuta”, ja sitten he menevät

¹³ Ja hän oli uskollinen, ihmeellinen veli, aina huolehtien toisten ihmisten tarpeista. Ja hänen ilonsa oli löytää jollekin paikka istuttavaksi, heidän tullessaan seurakuntaan. Ja tiedätekö te, ehkä silloin, kun me menemme sinne toiselle puolelle, eikö olisi mukavaa nähdä veli Taylor , siellä, etsimässä meille paikkaa istuttavaksi sillä puolella?

¹⁴ Ja minä ajattelen veli Taylorin muistoksi... Minä en ollut täällä puhumassa veli Nevillen kanssa hänen hautajaisissaan, mutta minä haluan sanoa sanan hänen leskelleen, kuinka paljon arvostin häntä. Oletan, että sisar Taylor on jossakin täällä tänä aamuna. Siunattu olkoon hänen uskollinen sydämensä.

¹⁵ Veli Taylor sanoi eräänä päivänä minulle: “Tule sinne ylös tapaamaan minua. Minulla on pieni lampi kaivettuna sinne. Minä olen istuttanut siihen kaloja, joten voit tulla sinne ylös kalastamaan.” Aina ajatellen jotakuta toista, ja siellä oli Joku, joka ajatteli häntä, se oli Kristus, antaakseen hänelle pelastuksen. Ja minä ajattelen, että tämä seurakunta, joka nyt on koolla ruumiina tänä aamuna, nousisimmeko me yhdessä ylös hänen muistokseen ja kumartaisimme päämme Jumalan edessä.

¹⁶ Taivaallinen Isämme, me ihmisolentoina tänä aamuna, jotka olemme tulleet tähän palvelon paikkaan... Sinun suuri kätesi on liikkunut keskuudessamme ja ottanut yhden meistä, yhden meidän kalliista veljistämme, jota me rakastimme ja tiedämme Sinunkin rakastaneen. Ja Sinulla on ollut syysi kaikkeen tähän, Herra, tai se ei olisi tapahtunut tällä tavalla, mutta me tiedämme, että meidän Raamattumme sanoo meille, että kaikki asiat vaikuttavat yhdessä niiden parhaaksi, jotka rakastavat Jumalaa; ja sitä hän teki.

¹⁷ Ja me katsellessamme ympärillemme, näemme luonnon kaikilla tavoilla puhuvan meille, että hauta ei voi pitää häntä, sillä maan päällä hän palveli sitä tarkoitusta, jota Sinä lähetit hänet tänne tekemään. Hän oli hyvä uskollinen veli.

¹⁸ Ja me löydämme sen kasvien elämässä ja auringon elämässä, joka nousee ja antaa meille valoa... Joka keskipäivällä tulee keski-ikään ja sitten illalla kuolee, vain noustakseen uudestaan seuraavana aamuna tuoreena ja uutena, koska se palveli Jumalan tarkoitusta.

¹⁹ Me näemme kukat, kuinka ne kukkivat ja kaunistavat maata, ja koristavat hautajaisia ja vihkiäisiä, ja palvelevat tarkoitustaan: ne

avaavat sydämensä ja antavat vapaasti hunajan mehiläiselle, tuoksun ohikulkijalle, kauneuden katselijalle; antaen kaiken mitä, sillä on palvellakseen Jumalaa, ja sitten sen pieni pää painuu alas. Mutta, kun seuraava kevät saapuu, se nousee uudestaan, koska se palveli Jumalan tarkoitusta.

²⁰ Sitten nähdessämme sen kaikkialla luonnossa, Raamatussa, Lupauksessa ja Pyhässä Hengessä, me voimme iloita ja riemuita sydämissämme, että veljemme Taylor, samalla tavoin, Herra, palveli Jumalan tarkoitusta. Ja sanoa, ettei hän tulisi nousemaan uudelleen, on sama asia kuin, että kieltäisimme Raamattumme, Jumalamme, ja kaikki asiat, jotka Jumala on antanut meidän nähdä, tietääksemme, että on olemassa ylösnousemus. Niinpä me katsomme eteenpäin siihen aikaan, kun tulemme näkemään hänet uudelleen, nuorena ja terveenä, joka ei enää koskaan ole sairas, eikä vanhene.

²¹ Siunaa hänen kallisarvoista vaimoan, tuota hänen uskollista kumppaniaan. Kuinka me tulemmekaan kaipaamaan sitä pitkään, Herra, kuinka me näimme heidän yhdessä kävelevän sinne lammelle ja istuutuvan pienelle penkille siellä, kalastaen ja keskustellen, ja kuinka he todella rakastivat toisiaan.

²² Ja me tiedämme, että suuri päivä on tulossa, kun uskon sankarit tulevat marssimaan tuon suuren riemukaaren alta, enkelten laulun täyttäessä ilman. Me näemme heidät uudelleen tuossa paikassa.

²³ Siihen asti, Herra, anna meille rohkeutta. Siunaa meitä ja auta meitä. Me tulemme kauan kaipaamaan veli Tyloria, ja myös jokainen, joka tulee tähän seurakuntaan, sitä kuinka hän seisoj ovella ja löysi istumapaikan niille, jotka tulivat kuulemaan Jumalan Sanaa, niin että he voivat istua mukavasti ja levätä.

²⁴ Ja tuona päivänä, kun hän ylitti rajan, Herra, minä rukoilin, että suuri Jumalan Arkkien keli seisoi tuolla ovella löytääkseen hänelle myös paikan, Herra, että hän voisi istuutua. Sillä Raamattuun on kirjoitettu: "Laupias on saava laupeuden." Kunnes me näemme hänet, Herra, voikoon hänen muistonsa pysyä kauniina sydämissämme, kunnes jonakin päivänä me tapaamme hänet toisessa maassa. Jeesuksen Kristuksen Nimen kautta me pyydämme sitä. Aamen.

²⁵ Me tulemme tuntemaan hänen menetyksensä kauan keskuudessamme, niin kuin myös ne vieraat, jotka tulevat tänne meidän

²¹⁵ Ja oi, toivoisin voivani muistaa mitä sanoin ja mikä aiheeni oli. En voi muistaa sitä. Näettehän? Ja sitten, kun minä olin seisomassa siellä katselemassa itseäni saarnaamassa sitä... Ja se oli vain saarnaamista niille "jotka eivät ottaisi sitä." Ja jonkun ajan kuluttua, tiedättehän, ja ajattelin: "Kunnia Jumalalle." Minä sanoin: "Katsokaa näitä ihmeellisiä asioita ja tätä ja tuota..."

²¹⁶ Välittömästi sitten, minä huomasin ihmisten alkavan tulla sellaisiksi kuin heillä olisi fyysisesti nälkä. Ja niin heillä oli tarpeeksi hengellistä, joten he alkoivat kävellä pois, ja jotkut heistä haukottelivat mennessään. Minä ajattelin: "Mikä jokaisella on vikana?" Ja minä katselin, ja täällä oli joitakin nuoria pareja menossa minun ohitseni, joten minä pysähdyn ja sanoin: "Hetkinen, ystävät, hetkinen vain. Te tullette tulemaan takaisin uudestaan, kun ehtoon varjot lankeavat." Näettehän? Minä sanoin: "Te tullette tulemaan takaisin uudestaan." Mutta antakaahan minun näyttää teille tämän ensimmäisen kohokohdan. "Mistä kaikki nämä asiat tulevat, jotka minä olen näyttänyt teille? Mistä ne tulevat?" Minä sanoin: "Täällä ne ovat. Ne ovat Jumalan Sanassa. Ne ovat NÄIN SANOO HERRA. Hänen lupauksensa, koska kaikki teistä olette minun todistajiani tästä, että minun tehtäväni on. 'Pysy Jumalan Sanan kanssa.' " Minä sanoin. "Mikä on vikana teidän kaikkien kanssa? Ettekö te voi ymmärtää Sanaa. Teidän täytyy ymmärtää Se."

Ja joku sanoi: "Miehet, minä haluaisin saada joitakin pikkuleipiä ja hieman...", sillä tavalla.

²¹⁷ Hyvä on. Minä ajattelin: "Hyvä on, kunnia Jumalalle. Jos he haluavat pikkuleipiä, antaa heidän mennä hakemaan niitä." Niinpä minä käännyin ympäri ja ajattelin: "Oi mutta tiedätkö mitä? Varjot ovat lankeava jonkun ajan kuluttua. Aivan kohta." Ja minä sanoin. "Sitten tänä iltana, kun tuo seurakunta kokoontuu yhteen uudestaan... No niin, minä annan tuon kohokohdan heille ja kerron heille, että ne asiat, jotka he ovat nähneet minun tekemän, löydetään Jumalan Sanassa, ei jossakin salaperäisessä kirjassa tai organisaatiossa, vaan se löytyy Sanassa, jokainen osa siitä on Sanassa, koska minut on määrätty siihen." Minä ajattelin: "Tiedäthän, joka ainoa heistä tulee olemaan takaisin tänä iltana. Joten tätä minä tulen tekemään: minä olen luova taustaa sille, pohjustava sitä." Tehän tiedätte sen tavan, miten teen sen näiden seurakuntajaksojen ja muiden asioiden kanssa, sanomalla sen, mitä olen sanonut aikaisemmin. "Minä tulen pohjustamaan sen Sanalle, ja sitten

Me emme lisää mitään Siihen, emmekä ota mitään pois Siitä, emme lisää minkäänlaista organisaatioiden asiaa Siihen. Me vain jätämme Sen sellaiseksi kuin Se on. Siinä kaikki.

Ja me aina otamme teidät vastaan iloiten. Tulkaa ja olkaa kanssamme milloin vain voitte. Me rukoilemme sairaiden puolesta. Me uskomme kaiken sen, mitä Raamattu käskee tehdä. Me unohdamme heikkoutemme taaksemme ja ponnistelemme kohden korkean kutsumuksemme päämäärää.

²¹¹No niin, yksi asia lisää. Jos annatte minulle luvan sanoa se. Toissapäivän aamuna, minulla oli näky. Te löydätte siitä ilmoituksen tuolla ilmoitustaululla. Se oli noin kello viiden tai kuuden aikaan, vaimoni tuolla takana tietää siitä. Olin juuri herännyt. Meidän olisi tullut nousta ylös valmistamaan lapsia kouluun lähtöä varten. Minulla on näitä aina silloin ja tällöin, niin kuin te kaikki tiedätte. Ja jokainen teistä täällä tietää, että ne eivät koskaan petä. Ne ovat ehdottomasti täydellisiä, ne eivät koskaan petä.

²¹²Ja minä ajattelin olevani onnellisin henkilö mitä koskaan olen nähnyt. Minä seisoin auringossa, ja saarnasin Evankeliumia valtavan suurelle seurakunnalle, (halusin vain nähdä ottavatko he tämän nauhalle), valtava mammutinkokoinen seurakunta. Ja he istuivat metsässä ja auringonsäteitä loisti alas heidän ylleen, vain siellä ja täällä he saivat sen, saivat Sanan.

²¹³Ja minä olen kuten tavallisesti, liian pitkään, liian myöhään, saarnaan liian kauan. Ja minä saarnasin niin kauan, että seurakunnalle tuli fyysisen ruuan nälkä. Ja he, jotkut heistä tulivat väsyneiksi, joten he vain nousivat ylös ja lähtivät ulos hakeakseen itselleen hieman ruokaa, niinpä he alkoivat mennä ulos. Ja minä sanoin: "Älkää, älkää."

²¹⁴Minulla oli kaksi kohokohtaa joihin halusin tulla, joista halusin saarnata. Ja Herra oli antanut sen minulle. Ja kaikki saarnaajat tietävät, että kun te todella tiedätte Jumalan antaneen sen teille, niin te palatte halusta kertoa se ihmisille.

Ja minä olin juuri saarnaamassa, niin voimakkaasti kuin vain kykenen saarnaamaan, tuoden sen kaiken esiin, tiedättehän, ja sanoin: "Kaikki nämä suuret asiat... Tämä mitä Jumala tekee, katsokaa tätä. Hän erottaa sydämen ajatukset. Mikä se on? Sana." Ja jatkoin sillä tavalla.

rakennukseemme täällä, palvontaa varten. Levätköön hänen sielunsa rauhassa Jumalan edessä tuohon päivään asti. Jonakin päivänä myös meidän jokaisen on mentävä yksi kerrallaan, tullessamme matkamme päähän. Valmistakaamme itseämme tuota hetkeä varten nyt, kun meillä on aikaa ja voimme tehdä sen, sillä me emme tiedä, koska se tulee olemaan. Me emme tiedä kuka on seuraava.

Eläkäämme joka päivä niin, että jos tulee meidän vuoromme, me olemme valmiit.

²⁶Nyt haluaisin tehdä ilmoituksen. En ole vielä keskustellut luotettujen kanssa, takaisin tuloni jälkeen, mitä tullaan tekemään tämän rakennuksen kanssa täällä, tai mitä meidän täytyy tehdä seuraavaksi tälle rakennukselle, jotta voimme pitää kokouksemme. Sitten minä tulen jatkamaan Seitsemän Sinetin kanssa. Ja sitten siellä on Seitsemän Maljaa ja vielä monia muitakin asioita, joihin meidän tulisi mennä.

²⁷Ja nyt seuraavana sunnuntaiaamuna minä tulen olemaan Elisabethtownissa, Kentuckyssa, veli L. G. Hooverin kanssa vihkimiskokousta varten. Siellä on tabernaakkelin vihkiminen, jonka he ovat ostaneet siellä Elisabethtownissa Kentuckyssä: suoraan alas tietä 31, kunnes tulette alas Elisabethtowniin, tai sitten alas tullimaksullista tietä. Ulosajoliittymä vie teidät suora Elisabethtowniin. Se on noin tunnin matka. Luulisin, että se on noin neljäkymmentä mailia tietä numero 31, ja noin kolmekymmentäviisi mailia toista kautta, tullimaksullista tietä. Se on Mulberry kadulla.

²⁸Vihkimiskokous... Veli Hooverilla tulee olemaan säännöllinen pyhäkoulu kello 10, ja minä tulen saarnaamaan vihkimiskokouksessa kello 11:sta 12:sta, tänä tulevana sunnuntaina, marraskuun 11.

²⁹Tuolla ulkona ilmoitustaululla on ilmoitus siitä. Te voitte löytää sinne helposti. Se on Mulberry kadulla, he tulevat opastamaan... Se on ilmoitustaululla tuolla ulkona kirkon edustalla.

³⁰Sitten marraskuun 22 - 26 päivinä minä tulen olemaan Shreveportissa, Louisianassa, Life tabernaakkelissa, veli Mooren kanssa. He juhlivat heidän kultaista vuosijuhlaansa. Helluntaisiunaus lankesi Shreveportissa, Louisianassa viisikymmentä vuotta sitten, tämän kuun 22:na. Viisikymmentä vuotta ensimmäistä Helluntaisanomaa on saarnattu, sen jälkeen, kun Pyhä Henki lankesi Louisianassa. Heillä on sen muistojuhla, ja tämä on kultainen riemuvuosi. Ja minun tulee puhua

tässä juhlassa, viitenä iltana veli Mooren kanssa Shreveportissa, Life tabernaakkelissa.

³¹ Jos teillä on ystäviä siellä ympäristössä, joille te haluatte kirjoittaa, tai jotakin sellaista, me olemme iloiset, jos he tulisivat sinne. Ja kertokaa heille näistä tulevista kokouksista.

³² Ja Life Tabernaakkeli, jos joku on ollut siellä veli Mooren kanssa, hän on mukava mies. Siellä on ihmeellinen joukko ihmisiä. Nuo vanhat etelälävaltiolaiset, he ovat voittamattomia. Niinpä kuka tahansa siellä Shreveportin lähistöllä voi kertoa teille, missä Life Tabernaakkeli on. Shreveportissa on noin 200 000 ihmistä ja se on mukava kaupunki, jossa on paljon hotellihuoneita majoitusta varten.

³³ Ja tabernaakkeli on suuri, hyvin suuri tabernaakkeli. Siinä on yläkerta ja parvekkeet, pääsali ja tilaa sen takana, niinpä siellä on paljon tilaa, ja se on suoraan vastapäätä kaupungin luentosalia, jossa on istumapaikat viidelle tuhannelle, aivan kuten ylittäisi tien täällä kaupungin juhlasalille.

³⁴ Saarnaaja Jack T. Moore -- tai pikemminkin Life Tabernaakkeli Shreveportissa, Louisianassa.. Se alkaa 22. pñä. Se on torstaista sunnuntaihin: torstai, perjantai, lauantai, sunnuntai, neljä päivää viiden asemesta. Olen pahoillani. Se tulee olemaan 22., 23., 24. ja 25. (luulisin sen olevan tällä tavalla), marraskuuta.

³⁵ Ja sitten siitä, mitä me olemme tehneet kirkolle täällä, mitä seurakunta on tehnyt, saadakseen itselleen rakennuksen. Urakoitsijat sanovat, että he voivat panna tarpeeksi miehiä siihen, niin että voimme olla katon alla noin kymmenessä päivässä. Todella nopeata. Ja he vain odottavat lupaa kaupungilta... Tiedättehan, kuinka meillä täytyy olla niin ja niin paljon pysäköintitilaa ja niin paljon tätä; ja voi millainen paperisota se onkaan, kun alkaa rakentamaan jotakin.

³⁶ Mutta minä haluaisin päästä siihen ennen kuin menen takaisin kentälle. No niin, minulla on kutsu Tanganjikaan, Ugandaan ja sen kautta. Joseph on järjestänyt kokoukset valmiiksi alkamaan helmikuussa.

³⁷ Ja eilen, kun tulin tänne, siellä oli joitakin veljiä ja sisar Toms, ja he olivat tulleet meren takaa, ja minä löysin paperin lattialta oven alta, se on kutsu yhdistykseltä Etelä-Afrikasta. Niinpä minä kirjoitan heille

Jeesus, kun Jumala asetti paikalleen oman Poikansa. Näettehän? Ja sitten sinne tuli Mooses ja tuli Elia. Ja Pietari sanoi: "Tiedättehan, että on hyvä olla täällä." Nähkää millaiseksi mies tulee, kun yliluonnollista tapahtuu... Hän sanoi: "Rakentakaamme tähän kolme majaa. Rakentakaamme yksi Moosesta ja yksi Eliaa ja yksi Sinua varten."

²⁰⁶ Ja ennen kuin hän pääsi puheensa loppuun, Jumala sulki hänen suunsa sanoen: "Tämä on Minun rakas Poikani. Ja kaikki nämä asiat, jotka Minä vaadin Moosekselta, antaessani lain ulos Mooseksen kautta, ja oikeudet profeettojen kautta. Hän täytti sen kaiken. Kuulkaa Häntä. Minä poistun kuvasta nyt. Kuulkaa vain Häntä. Kuulkaa ainoastaan Häntä." Oi niin, miten kaunista.

²⁰⁷ Sitten, kun olemme täyttäneet kaikki nämä vaatimukset ja tulleet täyteen Jumalan hyveitä ja Jumalan asioita, sitten Pyhä Henki tulee alas ja sinetöi meidät Valtakuntaan. Älkää murehtiko. Jokainen on tietävä, että teillä on Se. Teidän ei tarvitse sanoa: "Kunnia Jumalalle, minä tiedän, että minulla on Se, olen puhunut kielillä. Kunnia Jumalalle. Tiedän, että minulla on se; minä tanssin kerran Hengessä." Teidän ei tarvitse sanoa sanaakaan siitä; jokainen on tietävä, että teillä on Se. Älkää murehtiko; Se on todistava itse itsestään. Hän antaa sen tulla tunnetuksi ihmisten keskuudessa.

²⁰⁸ Jumala siunatkoon teitä. Olen niin iloinen ollessani täällä teidän kanssanne tänä aamuna, tässä yhdessäolomme ajassa. Kuulkaahan! Meidän pikku kirkkomme on pieni, eikä meillä ole tarpeeksi tilaa ihmisille, jotka tulevat tänne. Me emme ole organisaatio. Me uskomme, että meillä on veljesyhteys jokaisen organisaation kanssa. Te tulette tänne koska te haluatte tulla, ja me rakastamme teitä ja haluamme jokaisen organisaation ja jokaisen henkilön....

²⁰⁹ Minä uskon, että siellä on ihmisiä kaikissa noissa organisaatioissa, jotka ovat kristittyjä. He ovat veljiä ja sisaria Kristuksessa. Niinpä meillä ei ole mitään ehtoja ei mihinkään liittymistä eikä minkään tekemistä, kuin vain olla kristitty.

²¹⁰ Kuten E. Howard Cadlellä oli tapana sanoa: "Meillä ei ole muuta lakia kuin rakkaus, ei muuta kirjaa kuin Raamattu, eikä muuta uskontunnustusta kuin Kristus." Ja niin on oikein. Tulkaa ja vierailkaa luonamme. Me olemme iloiset... Me uskomme Täyden Evankeliumin, jokaisen osan Sanasta. Me uskomme Sen aivan tarkalleen sillä tavalla...

*Hengitä ylleni, hengitä ylleni;
Elävän Jumalan Henki, hengitä ylleni.*

²⁰¹ Se on minun rukoukseni. Antakaamme Pyhän Hengen hengittää. Oi niin, Jumalan henkäys. Mitä se merkitsee? Olemista sinetöity Jumalan Valtakuntaan, tietäen, että kun minä ensi kertaa tunnustin: “Minä uskon Jeesuksen Kristuksen...” Kyllä.

²⁰² Sitten minun uskooni minä lisään voiman, jumalisen voiman. Sitten voimaani minä lisään Sanan tuntemisen. Tietooni minä lisään kärsivällisen itsehillinnän. Minä pidän tästä: “Minun maani tämä on Sinulta... Kruunaa minun sieluni itsehillinnällä... Merestä toiseen mereen.” Pitkämielisyys. Oi niin! Koeteltu: älkää te murehtiko, Saatana tulee koettelemaan, onko teillä niitä.

²⁰³ Olen kiipeämässä ylös tikkaita nyt. Näettekö? Minä olen lisännyt voiman, tiedon, kärsivällisyyden; ja nyt minun täytyy lisätä pitkämielisyys. Ja vielä minulla ei ole Pyhää Henkeä.

Sen jälkeen, kun olen lisännyt pitkämielisyyden, minä lisään jumalisuuden. Tiedättekö, mitä se merkitsee? Olla Jumalan kaltainen. Ja minä lisään sen. En käyttäydy väärin; vaellan niin kuin kristityn herrasmiehen tulee. Ja älköön se olko mitään teennäistä. Vaan jotakin sisälläni, Jumalan rakkaus vain kuohuu... Näettehän? Ei se ole sitä, että sanotaan: “Pojat, minä voin tehdä sen, mutta ehkä on parempi, etten tee.” Näettehän? Ahah. Se on siellä joka tapauksessa. Se on syntymä. Minut on synnytetty tähän, tähän, tähän, tähän, tähän ja tähän, ja sitten Jumalan Rakkaus, Kristus tulee alas ja sinetöi kaikki nämä minuun palvelusta varten.

²⁰⁴ Mitä Hän sitten tekee, kun Hän antaa minulle Pyhän Hengen? Hän asettaa sinut sinua varten erotetulle paikalle, merkiten sinut. Näettekö? Sitten sinä olet erilainen henkilö. Te ette enää ole maailmasta, teidät on vaetetettu eri tavalla. Teillä en erilainen vaatetus. En tarkoita tätä ulkonaista pukua. Ei, ei! Teidän ei tarvitse olla mitenkään kummallinen ja erikoinen, ympärikäännettyin kauluksin ja pitäen pitkiä seremonian kaltaisia. Ei, ei! Te ette tee sellaista. Fyysisesti te pukeudutte kuten... Se on vain tämä hengellinen pukeutuminen, jolla on merkitystä. Te olette puetut häävaatteeseen. Mitä te silloin olette? Jeesuksen kaltaisia.

²⁰⁵ Tarkatkaa nyt, Hänet varjostettiin, ja Hän muuttui siellä heidän edessään. Ja Hänen vaatteensa loistivat kuin aurinko. Siinä Hän oli,

saadakseni tietää, mitä voidaan tehdä. Ehkäpä, kun olen niinkin kaukana, voin myös mennä sinne alas Etelä-Afrikkaan, ehkä helmikuun lopussa tai maaliskuun alussa.

³⁸ Ja me toivomme saavamme rakennuksen valmiiksi, niin että voimme päästä näihin Seurakuntajaksoihin, ennen talven tuloa, jos mahdollista. Jos ei niin ole tai, kun olen tullut takaisin sieltä, ja jos Herra Jeesus viipyy...

³⁹ Kuuntelin eilen, tai uskoisin sen olleen sitä edellisenä päivänä, nauhaa. Luulen kuulleen sitä soitettavan täällä tänä aamuna. Jollain pienellä eteläisellä veljellä oli... Hänen äitinsä oli tullut kokoukseen, hänellä oli rintasyöpä ja hänen yllään oli kuoleman varjo. Ja Pyhä Henki, eräässä näistä kokouksista, uskoisin sen olleen Southern Pinessa, tai jossakin siellä, sanoi hänelle hänen syövästään, ja kuka hän oli, ja mistä hän tuli; ja sanoi, että hänellä oli poika, joka oli luopio, joka tulisi joutumaan onnettomuuteen, ja sen jälkeen syytteeseen taposta, ja paljon muita senkaltaisia asioita.

⁴⁰ Ja tämä kaveri... Se kaikki tapahtui juuri sillä tavalla... Ja naisen pahanlaatuinen syöpä, tai paremminkin pahanlaatuinen kasvain, jätti hänet (joka on pahanlaatuinen kasvain on syöpä, tiedättehän). Niinpä se jätti hänet, ja tuo poika joutui syytteeseen taposta, ja kaikki aivan sillä tavalla, kuin Pyhä Henki sanoi sen. Ja poika tuli johdetuksi Kristukselle uudestaan. Ja hän teki nauhan siitä, ja minä kuulin sen. Nautitteko te tuon pienen vanhan eteläisen puheesta? Hän sanoi: “Alhaalla täällä North Caroliner... (Veli Branham matkii veljen eteläisen murretta.) Oi minä rakastan sitä, noita vanhoja eteläisiä ihmisiä. Ja hän sanoi... Herra on siunannut häntä siinä. Hän sanoi: “Minä tiedän sinun sanovan, ettet sinä saarnaa oppia, veli Branham, kuin vain omalle seurakunnallesi, mutta me olemme osa sinun seurakuntaasi.” Joten oli niin mukava kuulla hänen sanovan niin.

⁴¹ Ja nyt, siellä on valokuva... luulisin, että se on ilmoitustaululla tänä aamuna. Jos se ei ole, niin Billy tulee laittamaan sen sinne. Monta kertaa on sanottu sen jälkeen, kun esikerran puhuin siitä, ja he sanoivat: “Sinä vain kuvittelet, veli Branham, että sinä näet Valon, tuon Valon.”

⁴² Siellä tuskin on... Joku saattaa olla jäljellä täällä, noita vanhoja, jotka muistavat taaksepäin, sen ajan, kun tuota valokuvaa ei ollut vielä otettu Siitä. Onko täällä ketään, joka muistaa minun sanoneen sen,

pitkän aikaa sitten? Katsokaa! Neljä tai viisi kättä: sisar Spencer täällä ja veli ja sisar Slaughter, ja veli täällä ja toinen veli tuolla. On viisi tai kuusi tuonaikaista vielä jäljellä.

⁴³ No niin, sitten jonkin aikaa taaksepäin kameran mekaaninen silmä otti tuon kuvan. Niin se sitten meni Washington, D.C.:hen, mennessä siellä tarkastusten lävitse, tuli takaisin ja lausunnossa sanotaan, että se ei ole mikään kaksoisvalotus. Siinä sanotaan: "Valo osui linssiin." Hän on George J. Lacy. Olette nähneet hänen allekirjoituksensa.

⁴⁴ Sitten te monesti olette kuulleet sanottavan: "Tuolla on tumma varjo tuon henkilön yllä. Se on kuoleman varjo." Kuinka monet ovat kuulleet minun sanovan sen, monta kertaa? No niin, on tapahtunut, että kamera on ottanut myös siitä kuvan, ja meillä on se täällä.

⁴⁵ Nainen, joka tuli kokoukseen Carolinassa, missä meillä oli ihmeellinen kokous Southern Pinessa. Ja siellä tuo nainen oli kuolemassa ollen syöpä molemmissa rinnoissa. Lääkärit olivat jättäneet hänet kuolemaan. Ja nainen siellä otti tuon kuvan, juuri kun minä olin kertomassa hänelle, kuka hän oli, ja mistä hän tuli; Minä sanoin: "Sinun ylläsi on tumma varjo. Kuolema on varjostanut sinut." Tuo nainen nappasi siitä kuvan, ja siinä se on... Kameran mekaaninen silmä on kuvannut kuoleman varjon.

⁴⁶ Onko kukaan teistä nähnyt elokuvassa Kymmenen käskyä, tuon kuoleman enkelin, kuinka se pyyhkäisi sisälle, tuo tumma, synkännäköinen varjo? Se on tässä valokuvassa.

Ja luulen, että se on ilmoitustaululla nyt. Jos se ei ole, niin Billy voi kuulla minua nyt, ja hän tulee laittamaan sen sinne. Siinä on nuoli osoittamassa tuota henkilöä. Ja henkilö... Varjo jätti naisen ja hän parani ihmeellisellä tavalla. Mutta siellä se on niin kuin huppu tummaa savua yhdessä huppuna naisen yllä, johtuen tuosta syövästä, ja tullen siitä. Se on varjo kuolemasta, joka on menossa häneen tuosta syövästä.

⁴⁷ Ei väliä, kuinka paljon yritätte kertoa ihmisille totuutta, siellä on aina joku epäilemässä, että se ei ole totuus. Ja jos te aina sanotte totuuden, silloin te tiedätte olevanne oikeassa.

⁴⁸ Minulla on karjankasvattaja ystävä lännessä, jolle Luonnonsuojeluyhdistys osti 4000 dollarin arvoisen lumiauton lukumäärän laskemiseksi hirvilaumasta, joka oli jäljellä siellä

Me tiedämme nämä asiat. Me olemme nähneet ne; me tiedämme sen, ja te ette edes vastaanota meidän todistustamme, seurakuntaan liittyjä. Näettekö?

Jos minä olen kertonut teille maallisia asioita, ja te ette usko, jos minä kerron teille taivaallisia asioita?...

Kuunnelkaahan nyt tätä tässä. Tarkatkaa nyt!

Ja ei kukaan mies ole noussut ylös taivaaseen, paitsi hän, joka tuli alas taivaasta, Ihmisen Poika, joka on taivaassa.

¹⁹⁶ Koetahan ymmärtää se. Te tiedätte kuinka Hän erään kerran sanoi: "Mitä te ajattelette Kristuksesta? Kenen Poika Hän on?"

He sanoivat: "Daavidin Poika."

Hän sanoi: "Miksi sitten Daavid Hengessä sanoi Hänelle: 'Herra sanoi minun Herralleni: 'Istu Sinä Minun oikealle kädelleni'''" Kuinka Hän voi olla Hänen Herransa? Ja Hänen Poikansa? Eikä kukaan kysynyt häneltä mitään muuta.

¹⁹⁷ Ilmestyskirjassa Hän sanoo: "Minä olen Daavidin Juuri ja Jälkeläinen." Näettekö? "Minä olen Viinipuu ja Oksa. Minä olen alku. Minä olin ennen alkua; Minä olin alku, ja Minä olin myös hänen Jälkeläisensä"

¹⁹⁸ Ja nyt täällä Hän sanoi: "Ei kukaan ole tullut alas Taivaasta, paitsi Ihmisen Poika, joka nyt on Taivaassa."

Pyysin kerran erästä naista, joka kysyi minulta kysymyksen, vastaamaan tähän minulle. Hän kysyi: "Ketä Jeesus rukoili Getsemanen puutarhassa?"

Minä sanoin: "Kenestä Hän puhui, kun Hän sanoi: 'Ei kukaan ole noussut ylös Taivaaseen, paitsi Hän, joka tuli alas Taivaasta, Ihmisen Poika, joka nyt on Taivaassa?'"

¹⁹⁹ Tässä Hän on, juuri täällä, seisten ja keskustellen Nikodeemuksen kanssa, sanoen hänelle: "Minä olen Taivaassa." Onko se oikein? Mitä te sanotte, jos jättäisimme sen täksi illaksi? On tulossa myöhäinen. Oi, niin. Ajatelkaamme sitä tämän iltapäivän kuluessa.

²⁰⁰ Kuinka te tulette Seurakuntaan? Syntymällä. Millä? Jumalan henkäyksellä!

tiedämme, että Sinä olet opettajia, joka tulee Jumalasta, koska itse Jumalan Elämä virtaa Sinun kauttasi.” Näettekö? “Me tiedämme, että Sinun opetuksesi ei ole Sinun omaasi; se on Jumalasta, koska Jumala vahvistaa sen.” Ymmärrätekö? “Jumalan Elämä virtaa Sinun kauttasi.” Huomatkaa nyt!

Jeesus vastasi ja sanoi hänelle, Totisesti, totisesti, Minä sanon sinulle, ellei mies ole syntynyt uudestaan, hän ei voi nähdä Jumalan Valtakuntaa...

Voi sentään; “Ellet sinä liity minun seurakuntaani...” Oi, näettekö, kuinka te sen tulkitsette?

Jeesus vastasi: Totisesti, totisesti, minä sanon sinulle, ellei mies ole syntynyt vedestä ja Hengestä, hän ei voi mennä sisälle Jumalan Valtakuntaan.

Se, mikä on syntynyt lihasta, on liha; ja se, mikä on syntynyt Hengestä, on henki.

Älä ihmettele, että minä sanon sinulle: Teidän täytyy uudestisyntyä.

Tuuli puhaltaa missä se tahtoo...

Näettekö? Suoraan uudelleen. Näettekö? Tulee tallaisin siihen.

Tuuli puhaltaa missä se tahtoo, ja sinä voit kuulla sen äänen, mutta et voi sanoa mistä se tulee ja minne se menee; niin on joka ainoa, joka on syntynyt Hengestä.

Nikodeemus vastasi ja sanoi hänelle: Kuinka voivat nämä asiat olla?

Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: Etkö sinä ole Israelin opettaja, etkä tiedä näitä asioita?...

Katsohan sitä siellä, veli, D.D., Ph.D., L.L.D. Näettekö?

...etkä tiedä näitä asioita?

Totisesti, totisesti, minä sanon sinulle: He puhumme mitä me tiedämme, ja todistamme siitä minkä me olemme nähneet; etkä te ota vastaan meidän todistustamme...

Troublesome laaksossa. Herra Jeffereys, joka on täällä kirkossa, minä johdatin hänet Kristukselle, täysin epäuskoisen. Ja te olette kuulleet minun kertovan, kuinka me ratsastimme yhdessä. Ja hän ei uskonut muuta kuin Darwinin sopin, ja että Lapsi, neitseestä syntyneenä, oli mielettömyyttä. Ja eräänä iltana, kun leiriydyimme siellä, hän vastaanotti Kristuksen.

⁴⁹ Niinpä hän sanoi heille: “Ei teidän tarvitse ostaa sitä lumiautoa, minä voin sanoa teille tarkalleen kuinka monta hirveä siellä ylhäällä on. Niitä on siellä yhdeksäntoista.” Ja hän jatkoi: “Siellä oli kaksikymmentä yksi, ja minä tapoin kaksi niistä.” Hän puhui riistanvartijalle. Ja teidän ei tulisi tappaa kuin yksi. Niinpä hän sanoi: “Siellä oli kaksikymmentä yksi, ja minä tapoin kaksi niistä, joten yhdeksäntoista on jäljellä.”

Hän sanoi: “Kyllä Jeff, minä tiedän sinun tappaneen niistä kaksi.”

Jeff sanoi: “Kyllä!”

⁵⁰ Sitten he ottivat tuon lumiauton ja menivät sinne ylös, ja siellä oli yhdeksäntoista hirveä. Hän sanoi minulle: “Billy, kerro vain miehelle totuus, niin hän ei usko sitä.” Ja jotenkin näin se on. Voitte kertoa ihmisille totuuden, ja kuitenkin he... On ollut niin paljon väärin ymmärtämistä, ja asioista valehtelemista, että he eivät enää usko teidän puhuvan totuutta, vaikka puhuttekin heille totuuden. Näettehän?

⁵¹ Mutta me olemme niin kiitolliset, että meillä on taivaallinen Isä, joka vahvistaa tuon Totuuden. Vahvistaen Sen Totuudeksi. Niinpä sitten, jos tämä sattuisi olemaan minun viimeinen päiväni maan päällä... Jopa tieteellinen tutkimus on vahvistanut ja todistanut, että minä olen puhunut totuuden näistä asioista. Se on totta, se on totuus. Joten se on mahdollisesti ilmoitustaululla. Billy, oletko sinä siellä huoneessa? Sinulla on se valokuva sillä, onko? Ja, jos sinulla on, niin toisitko sen tänne ja sitten sinä voit kiinnittää sen tänne, että he voivat mahdollisesti nähdä sen. No niin, enpä tiedä, valo on siellä taulun yläpuolella.

⁵² Ja tässä se on -- tässä on tuo valokuva. [Veli Branham näyttää valokuvaa.] Luulen, että ette voi nähdä sitä, mutta juuri tässä te voisitte nähdä tuon kuoleman varjon hupun peittämässä tuon naisen päätä. Ja täällä takana on kirjoitus siitä, kun tuo nainen otti kuvan nähdäkseen, josko se todella näkyisi; ja siellä se on. Se on huppumainen kuoleman varjo. Näette sen täällä tämän yllä. Arvelisin, että sinä olet nähnyt sen, veli Neville?

⁵³ Niinpä Billy ehkä laittaa sen ilmoitustaululle, tekisitkö niin. Billy tulee laittamaan sen sinne eteen ilmoitustaululle, joten jokainen voi nähdä sen ulos mennessään. Hän tai Doc, jompikumpi. No niin, minä ajattelin, että se näkyisi tarpeeksi selvästi niin, että te voisitte nähdä sen, mutta täällä on liian hämärää tuonkaltaiselle kuvalle. Mutta se tulee olemaan siellä ulkona, joten te voitte nähdä sen ulos mennessänne.

No niin, muistakaa kaikki ilmoitukset.

⁵⁴ Ja nyt, tänä aamuna minä ajattelin, että puhuisimme hieman jostakin, joka rohkaisisi seurakuntaa, jostakin, joka antaisi meille enemmän... [Veli Branham keskusteleee veljensä Edgarin kanssa valoista.] Kyllä Doc, jos haluat tehdä sen. Se voisi olla hyvä. Minä haluan käyttää tätä täällä. Heillä ei ollut sitä asennettuna viime viikolla, joten me ajattelimme, että ehkä se olisi parempi tänään. Halusin puhua siitä, koska se koskee unta, joka eräällä sisarella oli.

⁵⁵ Onkohan sisar Shepherd täällä tänä aamuna. Tapasin hänet eräänä iltana. Ja se oli ensimmäinen kerta, kun näin hänet. Itse asiassa, en edes tiennyt kuka hän oli. Onko hän... Luulen, että hän ei ole... Kyllä hän on. Eihän sinulla ole mitään sitä vastaan, jos viittaa tuohon uneen? Sisar Shepherd, eihän sinulla ole mitään sitä vastaan? Hyvä on, sitten on kaikki hyvin. Ja ennen kuin lähestymme sitä, kumartakaamme nyt päämme uudestaan.

⁵⁶ Armollinen taivaallinen Isä, Sinua me ylistämme kaikesta Sinun hyvydestäsi ja laupeudestasi. Ja nyt, rauhoita meidät Herra, että me voimme tutkia Elävän Jumalan Sanaa, kun Se tulee meille näkyjen kautta ja on Pyhän Hengen vahvistama, ja Raamatun oikeaksi todistama. Niinpä me rukoilemme, että Sinä antaisit meille ymmärrystä, että me voisimme tietää, mitä tehdä näinä viimeisinä päivinä, kun me näemme pahan voimien kerääntyvän ympärillemme nyt. Taistelu, lopullinen taistelu, on juuri alkamassa. Auta meitä, Herra. olemaan todellisen soturin tavalla voimakkaita, pitämään ylhäällä uskon kilpeä, Jumalan Sanan, Miekan, kanssa, ja liikkumaan eteenpäin. Jeesuksen Nimessä. Aamen.

⁵⁷ Nyt ajattellessamme eteenpäin liikkumista taistelussa, taistelurintamassa valmiina toimintaan, todelliseen taisteluun, taistellaksemme uskon taistelun...

¹⁹² Kun te olette syntyneet tuohon Jumalan Valtakuntaan, silloin tuo sama Elämä, joka oli Jeesuksessa... Silloin te olette kiinnostuneita sieluista. Silloin teidän ei tarvitse kerjätä ihmisiä tulemaan alttarille. Teidän ei tarvitse pyytää ketään tulemaan ja rukoilemaan näiden kanssa, jotka ovat alttarilla, Asiat vain tapahtuvat automaattisesti, koska se on sinetöitynä teissä. Te olette Jumalan yksikkö. Te olette sinetöidyt Pyhän Hengellä.

¹⁹³ Tiedättekö nyt, mitä Pyhä Henki merkitsee? Ei se merkitse sitä, että minä olen hypännyt ylös ja huutanut ja minulla oli outo tunne. Minä puhuin kielillä. Minä uskon, että Pyhä Henki puhuu kielillä. Varmasti! Minä olen tulkinut kieliä. Kyllä vaan, minä uskon sen myöskin. Mutta se ei ole se. Se ei ole se, mistä minä puhun. Siellä saattaa olla vuoto jossakin täällä ylhäällä. Teidän pitkämielisyytenne täällä saattaa vuotaa. Antakaa vain jonkun lyödä teitä toiselle poskelle. Kääntäisittekö te toisen? Mutta te sanotte: "Tuo likainen ulkokullattu." Silloin siellä jossakin on vuoto. Meidän on nyt parasta jättää tämä asia. Hyvä on. Mutta te tiedätte, mitä minä tarkoitan? Mutta, kun teidät on sinetöity Kristuksen Ruumiiseen, silloin te olette Hengellä täytetty, ja te olette Jumalan poika.

¹⁹⁴ Oi kuinka toivoisinkaan, että minulla olisi kymmenen minuuttia lukeakseni jotakin täältä, mutta minulla... Voisitteko te kestää vielä kymmenen minuuttia? Haluan lukea jotakin. Vain lyhyt hetki nyt. Rehellisesti sanoen, pavut eivät pala, minä lupaan sen teille, jos me nyt lukisimme tästä vain muutamia minuutteja. Se on liian hyvää, että antaisimme sen mennä ohitse. Minulla on pari asiaa täällä, jotka tulevat mieleeni, ja jotka haluan sanoa teille. Menkäämme Johanneksen 3. lukuun, jossa puhutaan Elämästä, joka on Iankaikkinen. Todetkaamme nyt, mitä se sanoo täällä tästä Iankaikkisen Elämän ongelmasta ja Jumalan Elämästä. No niin, katsokaahan tänne.

Mutta oli mies, fariseusten joukosta, nimeltä Nikodeemus, juutalaisten hallitusmiehiä.

Tämä tuli sen vuoksi Jeesuksen luo yöllä, ja sanoi hänelle: Rabbi, me tiedämme, että sinä olet opettaja, joka on tullut Jumalalta: sillä ei kukaan mies voi tehdä näitä ihmeitä, ellei Jumala ole hänen kanssaan.

¹⁹⁵ Nuo Sanhedrinin jäsenet tunsivat Hänet Jumalan Pojaksi. He tiesivät sen. Tässä heidän oma johtajansa kertoo Hänelle siitä: "Me

sillä nämä ovat senkaltaisia, jotka johdattelevat tyhmiä kaikenlaisten himojen heiteltäviä naisia.”

¹⁸⁸ Kaikenlaisia organisaatioita, seurakunnassa on niin paljon tämän kaltaista seurapiirielämää ja tuon kaltaisia seuroja. Entä miten on seuralämä Jeesuksen Kristuksen kanssa? Meillä on kaikki nämä muut asiat, joilla me räsitamme seurakuntaa. No niin, siinä se on.

¹⁸⁹ Te ette koskaan voi liittyä Seurakuntaan; te liitytte kerhoon. Te olette kerhon jäsen, ihmisryhmän jäsen aivan kuten kerhot ovat. “Me uskomme tämän; meillä on meidän sääntömme, ja meillä on meidän salaisuutemme, ja niin edelleen. Te teette sen, kun te liitytte niin kutsuttuun seurakuntaan, mutta te ette voi liittyä Seurakuntaan. Te olette liittyneet kerhon jäseneksi, mutta ette Seurakuntaan, sillä te synnytte tuohon Seurakuntaan. Ja nyt viinipuu itse... Odottakaapa hetkinen. Tarkatkaa! Ja minä tulen lopettamaan hetken kuluttua.

¹⁹⁰ Pankaa merkille! Suokaa minulle anteeksi, tarkoitukseni ei ollut sanoa sitä. Katsokaahan. Jos Jumala sementoi tämän Morsiamen yhteen tuolla Hengellä, silloin Se sementoi yksilötkin yhteen tuolla Hengellä. Näettehän? Silloin te olette syntyneet tuohon Valtakuntaan, niin silloin tuo sama Elämä, joka oli tässä Seurakunnassa täällä, on myöskin tässä Seurakunnassa, ja tässä, tässä, tässä ja tässä. Ja sama Elämä, joka oli kuoressa, Viinipuu, Jeesus, on jäsenessä, jonka Hän työntää esiin. Kunnia! “Samojen asioiden kanssa, joita Minä teen, tekoja, joita Minä teen, tulette myös te tekemään.” Siinä on todellinen Kristuksen Ruumiin jäsen; eikä vain jotakin, johon on kiinnitettyä nimi. Itse tuon henkilön teot todistavat, mistä hän on tullut. Elämä on todistamassa siitä, mitä hän on.

¹⁹¹ “Mikä jäsen? Mihin Ruumiiseen te kuulutte?”

“Kristuksen Ruumiiseen!”

“No niin, missä sinä liityit Siihen?”

“En liittynyt, minä synnyin Siihen.” Näettekö? “Minä synnyin Siihen.”

Teidän ei tarvitse sanoa sitä heille. He tietävät, mitä on tapahtunut. Te vain... “Kuinka te voisitte sytyttää kynttilän ja panna vakkaa sen päälle?” Hän sanoi sen. Näettekö? Ei, ei!

⁵⁸ Sisar ja veli Shepherd, ovat meidän kalliita ystäviämme täällä ja tulevat tänne tabernaakkeliin... Ja he ovat arvokkaita Jumalan lapsia. Tämä sisar Shepherd... Kun oli noutamassa postiani (se, mihin Billy voi vastata, on jotakin, kun joku sanoo: “Lähetä minulle niin ja niin monia rukousliinoja.”) Ja minä rukoilin niiden ylitse, ja hän vain lähettää ne takaisin vastauksena. Mutta, kun se on henkilökohtainen kirje, minun on vastattava siihen itse. Näettehän?... Niinpä minä noudin henkilökohtaisen postini. Olin tuonut ne kotiin ja olin lukemassa niitä siellä; ja siinä sanottiin: “Sisar Shepherdiltä.” Ja se koski unta, joka hänellä oli ollut joitakin kuukausia sitten. Ja hän ei koskaan voinut käsittää sitä ennen kuin kaksi tai kolme sunnuntaita sitten, kun minä opetin tästä Seitsemästä Seurakuntajaksosta ja 2. Pietarin kirjeen seitsemästä hedelmästä, mitkä meidän täytyy lisätä uskoomme. Näettekö?

⁵⁹ Ensiksi: perustuksena on usko. Toiseksi; lisätkää uskoonne voima, ja voimaanne tieto, tietoonne itsehillintä, itsehillintänne pitkämielisyyys, pitkämielisyyteenne jumalaisuus, ja jumalaisuuteenne veljellinen rakkaus, ja sitten huippukivi, rakkaus: seitsemän noita asioita. Seitsemän Seurakuntajaksoa, (näettehän), ja Seurakuntajaksojen Seitsemän tähteä, ja kaikki se on sulatettu yhteen Pyhällä Hengellä.

⁶⁰ No niin, tätä tarvitaan tullaksemme Kristuksen palvelijoiksi. Kristus rakentaa Hänen Seurakuntansa Seitsemässä Seurakuntajaksossa, Hänen Morsiamensa, Henkilön, Naisen, Seurakunnan. Seitsemän Seurakuntajaksoa muodostavat Morsiamen: joitakin tästä ajanjaksosta, joitakin tuosta ajanjaksosta, joitakin tuosta ajanjaksosta, ja kaikki yhdessä muodostavat Sen, pyramidin tavalla.

⁶¹ Kuten Eenok, niin kuin me uskomme, rakensi pyramidit... Ja huippukiveä ei koskaan asetettu paikalleen, koska pääkivi oli hyljätty. Ja me otamme sen nyt, ei kuten oppina, vaan saadaksemme ymmärrystä, vain tälle seurakunnalle täällä...

⁶² Jumala tekee itsensä täydelliseksi kolmessa. Hän tekee itsensä täydelliseksi Isässä, Pojassa ja Pyhässä Hengessä, yhden Jumalan kolmessa virassa. Hän tekee itsensä täydelliseksi Vanhurskauttamisessa, Pyhityksessä ja Pyhän Hengen kasteessa; tullen täydelliseksi armon teoksi, Hän täydellistää itsensä kolmessa tulemisessa: ensimmäisen kerran lunastaakseen Hänen Morsiamensa, toisen kerran vastaanottaakseen Hänen Morsiamensa, kolmannen kerran

Tuhatvuotiseen Valtakuntaan Hänen Morsiamensa kanssa. Ja kaikki on tullut täydelliseksi kolmessa. Ja seitsemän on Jumalan palvonnan luku: Jumalaa palvotaan seitsemässä, loppuun saatettu. No niin, täydellistytetty ja loppuun saatettu.

⁶³ Ja outo asia oli (ei tuodakseni tätä sisälle, vaan näyttääkseni teille), viimeisellä peuralla, jonka sain, oli viisi haaraa toisella puolella ja kolme toisella: armo ja täydellisyys.

⁶⁴ Pankaa merkille, että Kristus... Jumala kirjoitti kolme Raamattua. Ensimmäinen Raamattu oli taivaalla, nimeltään eläinrata. No niin, jos te ette tunne Jobin kirjaa, niin unohtakaa se, koska Job on se, joka selittää sen: hän antoi nimet noille kuvioille katsellessaan taivaalle.

⁶⁵ Ja huomatakseni nyt eläinradassa, minkä kanssa se alkoi? Ensimmäinen kuvio eläinradassa on neitsyt. Ja viimeinen kuvio eläinradassa on Leijona: ensimmäinen Kristuksen tuleminen oli neitsyen kautta: toinen tuleminen Leijona, Juudan sukukunnan Leijona.

⁶⁶ Sitten Eenok tuona aikana rakensi pyramidin. Ja se voisi... Tietenkään meillä ei ole aikaa pohjustaa sitä ja osoittaa kuinka tuo pyramidi rakennettiin, noiden kammioiden rakennuksessa ja niin edelleen. Se puhuu juuri tästä lopunajasta nyt. Mitan mukaan he ovat nyt päässeet kuninkaan kammioon. Mutta huippukiveä ei koskaan asetettu pyramidiin. Ja se on rakennettu täydellisellä arkkitehtuurilla, kunnes ei edes ohut partakoneenterä... He eivät tiedä, kuinka he koskaan kykenivät rakentamaan sen, he eivät ymmärrä, kuinka ei edes partakoneenterä mahdu noihin rakoihin, jossa muurauslaastin tulisi olla. Siinä ei ole käytetty laastia. Se on niin täydellisesti koottu yhteen.

⁶⁷ Tämä on se, mitä se on, kun Kristus ja Morsian tulevat yhdeksi. Siinä ei ole laastia välissä; siinä ei ole mitään välissä, vain Jumala ja tuo henkilö: Jumala, Kristus, ja tuo henkilö.

⁶⁸ Eivätkä he ole koskaan löytäneet huippukiveä. Tehän tiedätte tuosta Sconen kivistä [Stone of Scone], joka heillä on Englannissa, asettaakseen kuninkaita virkaan, kun he kruunaavat heitä ja niin edelleen? Mutta pääkivi...

⁶⁹ Pankaa merkille Amerikan dollarin seteli; te näette sen Amerikan dollarin setelissä. Vasemmalla sivulla on Amerikan Sinetti, kotka keihäät käsissään. Sitä kutsutaan Yhdysvaltojen Sinetiksi. Mutta toisella

puuta ja sanoin: "Veli Sharrit. Haluatko sinä sanoa minulle, että tuo puu on appelsiinipuu?"

Hän sanoi: "Varmasti."

¹⁸³ Ja minä kysyin: "Kuinka sitten on mahdollista, että minä näen grapehedelmiä, tangeriineja, tangeloita, sitruunoita ja kaikkia näitä muita hedelmiä. Kuinka se on mahdollista?"

Hän sanoi: "Näethän, ne ovat oksastetut siihen."

¹⁸⁴ "Oi", minä sanoin, "minä haluan kysyä sinulta jotakin. Nyt kun sinä olet korjannut nuo grapehedelmät ja sitruunat pois, niin mitä siihen kasvaa seuraavana vuonna? Kasvaako siihen silloin pelkästään appelsiineja?"

"Oi ei", hän sanoi, "tämä oksa tulee tuottamaan sitruunoita!" "Ohoh." Minä sanoin: "Kiitoksia sinulle." Näettekö?

¹⁸⁵ Te ette voi tehdä sitä. Te ette tule sisälle liittymällä. Mutta hän sanoi, että joka vuosi, kun tuo puu tulee vuotta vanhemmaksi ja tekee uusia oksia, niin ne tulevat tuottamaan appelsiineja, ja jos viinipuu itse työntää ulos uuden oksan.

¹⁸⁶ Ja se, mitä me yritämme tehdä, on liittää jäseniä Häneen, ja me elämme kristillisyyden nimen alla; koska me olemme (niin kuin yleisesti sanotaan): "Me olemme sitrushedelmä", kristillinen seurakunta. Mutta, kun viinipuu itse työntää esiin oksan, se tulee olemaan tuon viinipuun ensimmäisen oksan kaltainen. Jos ensimmäisen viinipuun oksan jälkeen, joka tuli esiin, kirjoitettiin Apostolien teot, ja jos se milloinkaan tulee työntämään esiin toisen oksan, tullaan sen jälkeen kirjoittamaan jälleen Apostolien teot. Kyllä.

¹⁸⁷ Niinpä te vain liitytte kerhoihin. Mutta, kun te olette syntyneet viinipuusta... Teillä on hedelmä, oikein. Teillä on hedelmä, mutta minkälainen hedelmä? Teillä on jumalisuuden muoto, mutta kiellätte sen voiman. Te kiellätte merkit, te kiellätte ihmeet, te kiellätte Pyhän Hengen. Te kiellätte kielilläpuhumisen, te kiellätte näyt, te kiellätte profetiat. Te kiellätte parantumiset, ja kuitenkin kutsutte itseänne nimellä. Ei ihme, että Pyhä Henki sanoi: "Ihmisenjoukkojen voima, täynnä pilkkaavia nimiä, (varmasti), kutsuen itseään kristityksi, jumalisuuden muodon kanssa, mutta kieltäen sen voiman. Sellaisista kääntykää pois,

Seurakunta syntyi Jumalan henkäyksestä.

¹⁷⁹ Kun tämä veistos on muotoillut itsensä ylös tähän tilaan, Jumalan henkäys henkäisee heidän ylleen, ja he vastaanottavat Pyhän Hengen. Silloin te olette Jumalan poika. Te voitte liittyä minne tahansa haluatte, mutta te synnytte Elävän Jumalan Seurakuntaan, syntyneinä Jumalan henkäyksellä. Jumala henkäisi heidän ylleen ja sanoi: “Vastaanottakaa Pyhä Henki.” Oi niin, siinä se on. Ei: “Tule ja liity ja pane nimesi tänne”, ja sen kanssa tulevat sopparuokailut ja muut sellaiset. Te liitytte kerhoon. Te voitte liittyä metodisti-kerhoon, baptisti-kerhoon, presbyteeri-kerhoon, katoliseen-kerhoon tai helluntailais-kerhoon, mihin vain haluatte liittyä, mutta te liitytte kerhoon. Mutta, kun teistä tulee Jumalan lapsi, te olette syntyneet Jumalan henkäyksestä. Aamen. Parasta, että jätämme sen juuri tähän nyt. Hyvä on.

¹⁸⁰ Jumalan Elämä on myöskin silloin teissä. Jeesus sanoi: “Minä olen Viinipuu, ja te olette oksat.” Katsokaahan nyt. Mistä he riitelivät Jeesuksen kanssa? He syyttivät Jeesusta siitä, että Hän ollen mies, teki itsestään Jumalan. Hän oli Jumala. Jumala oli Kristuksessa, näettehän. Ja Hän sanoi heille: “Älkää katsoko Minua, Se en ole Minä. Se on Minun Isäni, ja Hän asuu Minussa.” Näettekö?

¹⁸¹ No niin, he näkivät tuon pienen pojan, joka oli syntynyt Mariasta, näettehän. Se ei ollut Jumala; se oli Jumalan Poika, mutta Jumala oli tuossa ruumiissa. Se oli Jumala. Hän sanoi: “Jos Minä en tee Isäni tekoja, niin silloin tuomitkaa Minut. Mutta kuka teistä voi tuomita Minut synnistä? (Epäuskosta Sanaa kohtaan.) Minkä sanan on Jumala puhunut, niin ettei se olisi täyttynyt Minussa? (Synti on epäusko.) Kuka teistä voi syyttää Minua synnistä? (Synti on epäusko.) Osoittakaa se Minulle. Jos Minä en tee Isäni tekoja, silloin älkää uskoko Minua. Mutta, jos Minä niitä teen... Vaikka ette uskoisikaan Minua, uskokaa teot, jotka Minä teen, sillä ne todistavat.” Toisin sanoen: “Isä Minussa, todistaa Itsestään”, koska Jumala oli Kristuksessa, sovittaen maailman itsensä kanssa. Käsitätekö sen? No niin, sama elämä, joka on viinipuussa, on myös oksassa. Kuinka te voisitte liittyä siihen? Te ette voi.

¹⁸² Olen jokin aika sitten nähnyt puun veli Sharritsin pihalla Arizonassa, jossa oli yhdeksän erilaista sitrushedelmään. Mikä se oli? Se oli appelsiinipuu, mutta siinä oli sitruunoita, tangeriineja, tangeloja ja grapehedelmiä; siinä oli kaikenlaisia. Minä seisoin katselemassa tuota

sivulla on pyramidi, ja sen yläpuolella suuri silmä. Ja alla lukee: “Suuri Sinetti. Miksi se olisi Suuri Sinetti tässä kansakunnassa, jopa yläpuolella meidän kansakuntamme sinettiä? Näettekö, ei väliä, mitä hyvänsä te teette, Jumala puhuu sen kautta joka tapauksessa. Hän saa syntisen puhumaan siitä; Hän saa kansat puhumaan siitä; kaiken täytyy puhua Hänestä, haluatko uskoa sitä tai et. Se on joka tapauksessa siinä.

⁷⁰ Pankaa merkille, siinä on silmä, Jumalan silmä. Ja huippukiveä ei koskaan asetettu paikalleen, Pääsinettiä, koska Se hyljättiin, Hän, joka oli Jumalan Poika, rakennuksen Kulmakivi, pyramidin Huippukivi ja kaikkea tätä.

⁷¹ No niin, joskus he ottavat näitä asioita nauhalle, ja ne joutuvat seurakuntien veljien keskuuteen, toisissa seurakunnissa. Ja joskus sen tapahtuessa veljet saavat väärän kuvan, että minä puhun jotakin veljistä. Mutta sitä minä en tee. Jos te vain voisitte kuunnella ja ymmärtää. Minä en puhu ketään veljeä vastaan. Koska ei ole soveliasta veljille puhua toinen toistaan vastaan. Meidän tulee puhua toinen toisemme puolesta. Eikä toinen toistamme vastaan. Mutta, kun minä puhun joskus jostakin määrätystä organisaatiosta, kuten presbyteereistä, metodisteista, ja niin edelleen, he sanovat: “Näettekö, hän on sitä vastaan.” Minä en ole vastaan veljeä tai sisarta siellä. Minä puhun sitä järjestelmää vastaan, joka erottelee veljeyden. Jumalan lapset ovat yksi perhe, eikä eri ryhmiä.

⁷² Ja jotkut heistä sanovat: “Minä en halua olla missään tekemisissä sen kanssa, koska nuo ovat presbyteerejä, ja minä olen metodisti.” Näettekö? No niin, tällainen ei ole... Näettehän, se on tuon organisaation järjestelmä, joka särkee veljeyden.

⁷³ Kuten olen sanonut: jos sinä olet menossa jokea alas vanhassa laholta näyttävässä veneessä ja yrittäisit selviytyä sillä putouksista. Ja jos minä tiedän, että se ei tule onnistumaan, niin minä en huuda ja toru sinua, vaan minä yritän saada sinut pois tuosta veneestä, koska tuo vene tulee särkymään, ja sinä tulet jäämään veden varaan. Niinpä se ei ole veli tuossa veneessä, mutta minä huudan veljelle, näyttääkseni hänelle, mitä on tulossa tapahtumaan.

⁷⁴ Kaikkien näiden järjestelmien, jotka ovat miesten omia saavutuksia, täytyy särkyä. Siinä kaikki. Meidän täytyy tulla yksimielisyyteen, veljeyteen. Minun elämäni tarkoitus on yrittää yhdistää eikä särkeä

organisaatioita. Mutta jättäköön he pois omat ideansa ja olkoot veljiä jokaisen uudestisyntyneen kristityn kanssa. Siitä on kysymys. Tämä on se, minkä puolesta minä olen seissyt.

⁷⁵ No niin, jos veljet panisivat merkille sen, minä... Monet meidän veljistämme, jopa Täyden Evankeliumin joukoissa, he eivät usko, että baptisteilla, metodisteilla ja luterilaisilla olisi mitään mahdollisuutta. Mutta minä... No niin, he voivat olla oikeassa, mutta minä en ole samaa mieltä sen kanssa. Minä uskon, että Lutherin ajanjaksossa, jota kutsuttiin Sardeen Seurakuntajaksoksi, ja sitten Filadelfian Seurakuntajaksossa, joka oli metodisteja varten, niin kuin myös helluntailaisia varten olevassa Laodikean ajanjaksossa... Minä uskon, että Jumala noissa jokaisessa ajanjaksossa otti valitut.

Ja minä uskon, niin kuin Hebrealaiskirje 11 sanoo, että he ilman meitä eivät pääse täydellisyyteen. Mutta Seurakunta on tullut ulos kaikesta tästä, ollen jokaisena aikana vähemmistönä, kunnes se on vihdoinkin tullut helluntailaisten ajanjaksoon.

⁷⁶ No niin, syy, miksi minä sanon tämän, on se, että te voisitte saada idean tämän sisaren unesta. Ja hänen unensa on täysin verrattavissa siihen, mitä minä olen opettanut.

⁷⁷ Pankaa nyt merkille täällä kaikki nämä asiat, joista 1. Piet. 6:s ja 7:s jae kertovat, tulevat uskosta, joka on ensimmäinen. Nyt monet ihmiset väittävät omaavansa nämä avut ilman, että edes olisivat syntyneet uudestaan. Ja olen antanut siitä melko karkean esimerkin sanomalla, että se on niin kuin varis yrittäisi laittaa itseensä riikinkukon sulkia, tehdäkseen itsestään riikinkukon; hän ei voi tehdä sitä. Sen täytyy olla luonnollinen sulka, joka on kasvanut ulos hänestä. Hänen sisäpuolensa täytyy panna tuo sulka ulkopuolelle.

⁷⁸ Ja minua on aina syytetty, että olen kova sisariamme kohtaan heidän lyhyeksi leikatuista hiuksistaan ja kasvojensa maalaamisesta ja sellaisesta. Minua on aina syytetty, että olen kova sisariamme kohtaan. Se ei ole se, että minulla olisi jotakin heitä vastaan. Minä en sano etteikö nainen olisi hyvä nainen, tai että hänestä olisi tullut prostituoitu, tai jotakin sellaista. Se ei ole minun asenteeni. Mutta se on tämä: kun hän panee ylleen niin paljon keinotekoista ulkopuolelle, se osoittaa, että siellä on paljon keinotekoista sisäpuolella. jonka tulisi olla täytetty Kristuksella. Koska ulkopuoli aina ilmaisee sen, mitä on sisäpuolella.

¹⁷⁵ Minä sanoin: “Kiitoksia. Minä ajattelin, että sinä ehkä olisit uskovaan.” Ja sitten minä suljin verhon välillemme. Näettehän? Sillä, jos te ette ole kristitty, niin se on eri asia, mutta he sanovat: “Me olemme metodisteja.” Se on pilkkaamista!

¹⁷⁶ Peto, kirkkoja, joita kutsutaan kirkkoiksi, ja jotka eivät ole kirkkoja. Varmistakaamme, että se on talletettu ääninauhalle. He eivät ole kirkkoja. Ne ovat kerhoja. Ihmiset liittyvät niihin. Mutta te ette voi liittyä elävän Jumalan Seurakuntaan. Te olette syntyneet siihen Pyhän Hengen kasteella. Ja kun te olette kastetut Pyhän Hengen kautta, nämä hyveet ovat sinetöidyt teissä Pyhän Hengen kautta; ja sen vuoksi: “Hän, joka on syntynyt Jumalasta, ei tee syntiä.” Hän ei voi. Siinä se on. Oi niin, me voisimme puhua koko päivän, emmekö vain?

¹⁷⁷ Seurakunta on Kristuksen salaperäinen Ruumis, Jumalan henkäyksestä syntynyt. Käsittekö te sen? Jumalan seurakunta on syntynyt Jumalan henkäyksestä. Jumala hengitti henkäyksen Adamin sieraimiin, ja hänestä tuli elävä sielu. Tiesittekö te, että helluntailaiset, tai todellinen helluntaikirkko, on syntynyt Jumalan henkäyksestä? Antakaahan, kun luen teille siitä. Katsokaamme nyt. Uskon, että löydämme sen Johanneksen Evankeliumista, josko Jumalan Seurakunta on tai ei. Katsokaamme nyt, minä uskon, että se on... Hyvä on, uskon sen olevan juuri tässä. Antakaa minun nyt lukea teille, nähdäksemme onko Seurakunta syntynyt Jumalan henkäyksestä tai ei, niin kuin Adam alussa. Seuratkaa nyt.

Samana päivänä, viikon ensimmäisenä, myöhään illalla, kun opetuslapset olivat koolla lukittujen ovien takana, juutalaisten pelosta. tuli Jeesus ja seisoi heidän keskellään ja sanoi heille: “Rauha teille.”

Ja sen sanottuaan hän näytti heille kätensä ja kylkensä. Niin opetuslapset iloitsivat nähdessään Herran.

Niin Jeesus sanoi heille jälleen: “Rauha teille! Niin kuin Isä on. lähettänyt minut, niin lähetän minäkin teidät”

¹⁷⁸ Huomioikaa nyt! Isä, joka lähetti Hänet, oli Hänessä. Ja kun Jeesus lähettää opetuslapsen, Hän on hänessä. Sama, joka lähetti...

Ja tämän sanottuaan hän puhalsi heidän päällensä ja sanoi heille: “Ottakaa vastaan Pyhä Henki.”

majoituspaikkoja, eivätkä kirkkoja. Yksi kirkko. Ja se on Herran Jeesuksen Kristuksen kirkko. Ja mikä se on? Se on Jeesuksen Kristuksen salaperäinen ruumis toiminnassa maan päällä. Joka koostuu kaikkien näiden seurakuntien jäsenistä, niistä, jotka ovat Kristuksen ruumiin jäseniä. Teidän täytyy olla syntynyt siihen. Ei liittynyt siihen. Ja olla liittyneenä siinä, on omata pilkkaava nimi.

¹⁷¹ Tämä nainen, hänen valtansa... Ja te näette juuri nyt, minne he vievät kaikki ihmiset, joilla on erikoisia ideoita uskonnosta, he lähettävät heidät Alaskaan. Te olette nähneet sen. Kaikki meidän erikoiset uskomuksemme... Ja mikä sen tekee? Kirkkojen maailmanneuvosto. Ja katolilaisilla on heidän suuri ohjelmansa meneillään Vatikaanissa nyt, siellä missä he yrittävät... Ja kaikki nämä piispat ja niin edelleen, he yrittävät päästä yksimielisyyteen taistellakseen kommunismia vastaan. Maailma taistelee kommunismia vastaan, liittymällä yhteen katolisuuden kanssa.

¹⁷² Ja samalla tavoin on tänään: täällä me olemme, kuten sanoin kullasta... Me olemme melkein vararikossa. Me lainaamme, ja kulutamme verorahoja, jotka tulevat maksettaviksi neljäntoista vuoden kuluttua tästä päivästä. Näin pitkällä me olemme. Kenellä on maailman rahat? Katolisella kirkolla. Kuinka sitä on lainattu Yhdysvaltoihin? Pitämään näitä tupakka- ja viskitehtaita. Varmasti he tulevat lainaamaan sen sieltä... Ja kun he tekevät sen, myyvät he esikoisioikeutensa roomalaiskatoliselle kirkolle. Meidän vakauttamisohjelmamme. Nähkää tämä niin selvänä, se on selvempää kuin sanomalehden lukeminen; tässä se on. Näettekö?

¹⁷³ He ovat metodisteja, baptisteja, presbyteerejä ja niin edelleen, kutsuen itseään Jumalan kirkoksi. Katoliset, ja kaikki nuo muut, se on "pedon" valta, täynnä pilkkaavia nimiä. Kutsuen itseään: "Minä olen..."

¹⁷⁴ Menin jokin aika sitten täällä sairaalaan, rukoillakseni erään henkilön puolesta. Se oli minun äitini. Ja minä sanoin: "Me tulemme rukoilemaan äidin puolesta."

Ja tuo nainen sanoi: "Vetäkää tuo verho eteen."

Kysyin: "Etkö sinä ole kristitty?"

Hän sanoi: "Me olemme metodisteja."

"Heidän hedelmistään te tunnette heidät." Näettekö te? Ja Kristuksen tulisi olla siellä sisällä, huolehtimassa Jumalan asioista, ja huolehtia muista asioista, sen sijaan, kun on niin paljon tuota keinotekoisuutta, tähän tiedätte, vihreitä silmäluomia, joka on epäinhimillisen näköistä, ja kaikkea muuta sellaista... Minä en ole sellaisen kannalla, enkä usko Raamatunkaan olevan. Joten minä haluan, että me olemme juuri sellaisia kuin me olemme.

⁷⁹ Huomatkaa nyt, jos hänellä ei ole ensinkään sormenkynsiä, ja haluaa niitä, jos hänellä ei ole hampaita, ja tarvitsee niitä, ei ole käsivartta, ja tarvitsee sitä, tai ei ole hiuksia, ja tarvitsee niitä, jos teillä ei ole näitä asioita, silloin se on eri asia. Mutta, kun te vedätte todella hyvät hampaat pois, koska ne eivät ole juuri niin kirkkaan valkoiset kuin niiden tulisi olla, silloin te teette väärin. Jos teillä on punainen tukka ja te haluatte mustan ja menette ja värjätte sen mustaksi, vain koska... Te olette tehneet väärin. Kyllä, minä ajattelen niin. Mutta pääasia on... Ei ole raamatunpaikkaa siitä. Vain hiusten katkaisemisesta, siitä on paljon raamatunpaikkoja. Niinpä me haluamme varmistautua siitä, että se on oikein.

⁸⁰ Meidän sisaremme, nähdessään unta, uneksi, että hän... Ensiksikin hän oli levoton, ajatellen: "Mitä hyötyä on yrittää taistella elämän lävitse, jos Jumala vaatii, että meidän täytyy vastaanottaa Pyhä Henki, eikä meillä ole Sitä?"

⁸¹ Minä en tiedä... He saattavat nauhoittaa tämän, ja jos he tekevät sen, niin tämä on vain seurakunnalle. Ymmärrättehän? Ja jos joku veli saa käsiinsä tämän, ja kuulee minun ääneni, muista veli, minä opetan vain omaa seurakuntaani. Sinä olet oman seurakuntasi edessä... Tutki nauhoja, ja jos et halua seurakuntasi kuulevan niitä, älä anna heidän kuulla niitä. Mutta minä vain yritän puhua tälle pienelle ryhmälle täällä, jota veli Neville ja minä, Pyhän Hengen kautta olemme yrittäneet paimentaa ja opettaa.

⁸² No niin, on joitakin näitä asioita, joiden kanssa te voitte olla kovastikin eri mieltä. Niinpä, jos siellä on jotakin, niin tehkää, kuten olen aina sanonut kananpojan syömisestä: kun te tulette luuhun, te ette heitä kananpoikaa pois, te vain heitätte luun pois. Joten tehkää aina niin. Kirsikkapiirakkaa syödessänne te löydätte siitä siemenen, te ette heitä pois piirakkaa, vaan siemenen. Joten tehkää samoin kuunnellessanne tätä.

⁸³ Minä uskon, että syy siihen, miksi on niin paljon hämäännystä tänään Pyhästä Hengestä puhuttaessa, on se, että sitä ei ole oikealla tavalla opetettu. Minä uskon, että kastetta opetetaan, ja sanotaan vain “kaste”, aivan kuten sanoisitte “auto”. No niin, meillä on useita mekaanikkoja täällä seurakunnassa, enkä tiedä mitään siitä, joten jos teen virheen, veljet... Muistakaa, minä en ole mekaanikko.

⁸⁴ Siellä täytyy olla käämejä ja tulppia ja kärkiä ja venttiilejä ja kaikenlaista muuta muodostaakseen auton. Ja sitten, kun te puhutte Pyhän Hengen kasteesta, niin on niin paljon sellaista, mikä siihen kuuluu. Ymmärrätekö? On paljon asioita, jotka kuuluvat siihen. Ja minä uskon, että Jumala todistaa Pyhän Hengen olevan täällä.

⁸⁵ No niin, Pietari sanoi ensimmäisenä, usko. Seuratkaa nyt hyvin tarkasti. Me tulemme opettamaan siitä muutamia minuutteja. Usko on teillä ensimmäisenä. Ja lisää uskoosi voima, voimaasi tieto, tietosi itsehillintä, itsehillintääsi pitkämielisyys, pitkämielisyysesi jumalisuus, jumalisuutesi veljellinen rakkaus, ja sitten rakkaus. Ja jokainen tietää, että rakkaus on Jumala. Jumala on rakkaus.

⁸⁶ Sitten yhdistämme tämän Seitsemän Seurakuntajakson kanssa, kun Jumala rakentaa seitsemässä seurakuntajaksossa Morsiamen Kristukselle. Kautta Filadelfian, Tyatiran, Pergamon. Smyrnan ja Efesoksen seurakuntajaksojen, joista Jeesus sanoi: “Kun Ylkä tulee seitsemännellä vartiohetkellä, kaikki neitsyet heräävät.” Neitsyet Efesosta, Smyrnasta. Pergamosta, Tyatirasta, Sardeesta, Filadelfiasta ja Laodikeasta heräsivät. Panitteko merkille sen? Se oli seitsemäs ajanjakso, kun Hän tuli ja herätti nuo nukkuvat neitsyet. Tämä kerää heidät kaikki yhteen tätä varten, kautta vuosien ja ajanjaksojen Hän on rakentanut Morsianta, siittänyt Morsiamen maan päällä, Kristusta, varten. Samalla tavalla kuin Hän synnyttää tätä Morsianta, Hän on synnyttänyt yksilöt.

⁸⁷ No niin, minä pohjustan tätä niin, että voitte ymmärtää, kun sisaren uni kerrotaan. Nämä asiat tässä täytyy ehdottomasti olla kristityssä, ennen kuin Pyhä Henki voisi sinetöidä heidät, ennen kuin tämä laskeutuu alas ja saa aikaan täydellisen yksikön.

⁸⁸ No niin, menkäämme nyt sisaremme uneen. Hän oli huolestunut siitä, että oliko hänellä Pyhä Henki vai ei. Sitten hän asettui pitkälleen sohvalle, missä hänen miehensä luki sanomalehteä (ja hänellä on

¹⁶⁶ Nyt Kuningas Jaakon käännöksessä sanotaan “...täynnä pilkkaavia nimiä.” Odottakaahan hetkinen, niin etsin sen täältä, Ilmestyskirja. Hyvä on, tässä se on. Kuunnelkaahan nyt kolmatta jaetta:

Ja hän kuljetti minut pois hengessä erämaahan: ja minä näin naisen istuvan helakanpunaisen eläimen päällä, joka oli täynnä pilkan nimiä...

¹⁶⁷ Tällä tavalla se on kirjoitettuna meille englanniksi, mutta alkuperäisen kreikankielen mukaan luemme sen tällä tavalla *The Diaglottista*. Tämä on Ilmestyskirja 17:3, kuunnelkaahan nyt.

Ja hän johdatti minut, Hengessä, erämaahan; ja minä näin naisen istuvan helakanpunaisen eläimen päällä, joka oli täynnä pilkkaavia nimiä...

On suuri ero “pilkan nimien” ja “pilkkaavia nimiä” välillä. Mitä ne ovat?

¹⁶⁸ No niin, hän oli porttojen äiti, me kaikki tiedämme sen. Mitä se merkitsee? Teidän ei tarvitse olla... Kyllä se on oikein, se tarkoittaa roomalaiskatolista kirkkoa, mutta hän oli täynnä pilkkaavia nimiä: metodistit, baptistit, presbyteerit, luterilaiset, ja kaikki kutsuvat itseään Jumalan seurakunniksi, pilkkaavia nimiä. On suuri ero “pilkan nimien” ja “pilkkaavia nimiä” välillä. He kutsuvat itseään Jumalan Seurakunnaksi ja sitten elävät maailman tavalla, korttiseuroineen, juomisineen ja juhlineen ja soppa-aterioineen ja kaikenlaisine muine asioineen, kunnes... On vain yksi Seurakunta. Te synnytte Siihen. Te ette tule sinne, ennen kuin te olette pestyt karitsan Veressä ja sinetöidyt Pyhällä Hengellä.

¹⁶⁹ Mikä ero onkaan “pilkan nimiä” ja “pilkkaavia nimiä” välillä. Käsitätekö sen? Sain sen tänä aamuna, kun olin lukemassa täällä. Jokin vain sanoi minulle: “Mene huoneeseesi ja ota *The Diaglott*.” Ei, se on vain tottelevaisuutta, siinä kaikki. Kävelin sisälle ja avasin sen Ilmestyskirja 17 kohdalta. Minä ajattelin: “Minkä vuoksi Sinä haluat minun lukevan tämän?” Ja minä aloin lukea, ja niin pian, kun tein sen, se tuli minulle. “Siinä se on.” Otin kynän ja kirjoitin sen ylös. Minä sanoin: “Siinä se on.”

¹⁷⁰ No niin, he huutavat siitä, kuinka minä potkin organisaatioita vastaan. Ne ovat nuo pilkkaavat nimet, jotka kutsuvat itseään Jumalan kirkoiksi ja Kristuksen kirkoiksi... Metodistikirkoiksi ja... Ne ovat

sen jäsen uudestisyntymisen kautta, ja sitten te olette perheen jäsen, veljinä ja sisarina Siinä.

¹⁶³ Antakaa minun nyt lukea teille jotakin *The Emphatic Diaglottista*. Tässä on jotakin, Ilmestyskirjan 17:3:ssa, ja huomioikaa se, mitä siinä lukee, ja kuinka kauniisti se käy yhteen tämän kanssa. Ilmestyskirja 17. Hyvä on. Lukekaamme tästä hetkinen. Kuunnelkaa tätä todella tarkoin. Ilmestyskirja 17:3.

Ja tuli yksi noista seitsemästä enkelistä, joilla oli ne seitsemän maljaa,...

Minä luen tätä teille Lexikonista.

...sanoen, Tule, minä näytän sinulle sen suuren porton tuomion, joka istuu monien vesien päällä,

Ja me kaikki tiedämme, että se on Vatikaani.

¹⁶⁴ Täällä meillä on katolisen kirkon lehti, *Meidän sunnuntaivieraamme*, kertoen tarkalleen sen, mitä se on. Ja tässä vastauksessa siihen sanottiin: “Odottakaahan pikku hetki, on ollut kaikenlaisia nimiä, joista muodostuu 666.”

Minä sanoin: “Hetkinen.”

Sanottiin: “Sinun nimesi saattaa olla 666...”

¹⁶⁵ Mutta minä sanoin: “Minä en istu seitsemällä kukkulalla, halliten maailmaa.” Näettekö? Te näette, että se on oikein.

....näytän sinulle sen suuren porton tuomion, joka istuu monien vesien päällä...

Vedet, Ilmestyskirja 17:15 mukaan, ovat kansoja ja väkijoukkoja, ihmisjoukkoja. Näettehän?

...jonka kanssa maan kuninkaat ovat haureutta harjoittaneet, ja maan asukkaat ovat juovutetut hänen haureutensa viinin kanssa....

Tarkatkaa nyt.

Ja hän johdatti minut Hengessä erämaahan;...

The Emphatic Diaglottista nyt.

...ja minä näin naisen istuvan helakanpunaisella vaetetun eläimen päällä, joka oli täynnä pilkkaavia nimiä...

pienokaisia, kuten minullakin, ja ne ovat aina meluisia). Ja niinpä hän vaipui uneen noin kymmeneksi, viideksitoista minuutiksi; ja hän näki unen. Eikä hän koskaan voinut ymmärtää sitä tai saada sitä sopimaan yhteen, moneen vuoteen, ennen kuin tämä sanoma tuli opetetuksi. Sitten, kun minä olin opettamassa sitä, se kaikki palasi hänen mieleensä.

⁸⁹ Ja hän uneksi, että hän rukoili. Ennen untaan hän oli kävellyt edes takaisin lattialla väänellen käsiään ja ajatellen: “Herra, onko minulla Pyhä Henki? Voiko Sinä todistaa sen minulle? Joku sanoo, että hänellä on Se, koska hän huusi, ja toinen, koska minä puhuin kielillä. (Ja me uskomme siihen.) Mutta onko minulla todella Se?”

⁹⁰ Minä uskon kaikkiin noihin asioihin, ne ovat hyviä: kielillä puhuminen, huutaminen, ja kaikki muu. Minä uskon kaiken siitä. Mutta, jos se on siellä ilman tätä, siellä on jotakin vialla. Näettehän nyt? Näettehän, teillä on kuori.

⁹¹ Pankaa merkille, että hän oli huolissaan siitä, mennessään pitkälle sohvalle, missä hänen miehensä luki, ja hän vaipui uneen. Ja hän uneksi olevansa vuoren huipulla. Minulla ei ole sitä täällä kirjoitettuna mukanani, mutta luulen sen olleen tällä tavalla: Hän uneksi näkevänsä kivisen laatikon kaltaisen, niin kuin kehyksen tämän vuoren huipulla. Hänen miehensä seiso i hänen takanaan. Ja hän näki suuren miehen seisomassa siellä työvaatteissaan, hihat käärittyinä, kuljettaen kaikkein puhtainta vettä, mitä hän oli milloinkaan nähnyt, ja kaatoi sitä tähän vuoren huipulla olevaan kivilaatikkoon. Ja tuo kivinen laatikko ei pitänyt vettä, ja se virtasi suoraan ulos sieltä, vain kuohuttaen kaiken roskan, tikut ja sen, mitä siellä oli, kuohutti sen ulos ja vei mennessään vuotta alas. Se virtasi hänen jalkojensa ylitse, ja hän seiso i siinä aineessa, eikä se jäänyt häneen kiinni. Ja sitten hän kysyi, miksi se ei pysynyt laatikossa, ja mies vastasi: “Se ei ole vettä. Se on Pyhä Henki. Mikään ei voi pitää Sitä.”

⁹² Sitten tuo mies meni ja haki toisen suuren ämpärillisen, ja se oli täynnä hunajaa, ja kaatoi hunajan sinne ja sanoi: “No niin, tämä pysyy siinä.” Ja näytti siltä kuin kivilaatikko tulisi halkeamaan ja hunaja virtaamaan maahan, mutta niin ei käynyt. Lopulta se pysyi yhdessä ja piti hunajan sisällään.

⁹³ Sitten hän kääntyi ja lähti menemään vuotta alas. Mennessään alas vuorelta hän pysähtyi vuoren juurelle ja katsoi taakseen. Hän näki viisi

virtaa tätä puhdasta kristallinkirkasta vettä, joka ei ollut likaantunut niistä asioista, joiden lävitse se oli tullut, syöksen alaspäin nopeasti, ollen yhä kirkasta ja puhdasta. Sitten se hidastui; ja melkein hävisi pois. Ja hän ihmetteli, että tulisivatko ne koskaan ulottumaan vuoren juurelle, viisi virtaa, ja sitten hän heräsi. Minä luulen, että tämä oli hyvin lähellä oikein, eikö niin, sisar Shepherd?

⁹⁴ No niin, niin pian kuin otin hänen kirjeensä käteeni ja avasin sen, ennen kuin luin sen, minä näin hänen unensa. Tämä on se tapa, miten unia tulkitaan. Monet teistä ovat tulleet minun tyköni uniensa kanssa ja sanoneet minulle asioita unistaan. Minä sanoin: “Odotahan, hetkinen. Sinä et kertonut sitä kaikkea.” Sitten mennään taaksepäin ja etsitään se esiin. Sitten, jos te ette voi kertoa heille heidän uniaan, niin kuinka te voisitte tietää onko selitys oikein tai väärin? Ymmärrätekö? Teidän täytyy nähdä tuo uni. Näyn täytyy näyttää tuo uni. Ja kun te näette tuon henkilön uneksuman unen, ja voitte kertoa sen heille, ennen kuin he kertovat sen teille, silloin te tiedätte, että tulkinta on...

⁹⁵ Minä uskon, että se on myöskin Kirjoituksissa. Daniel erään kerran (eikö ollutkin?) Kyllä, minä uskon... Minä vain satuin ajattelemaan sitä silloin. Mutta te aina näette unen, jos tulkinta on oikein. Kun henkilö alkaa kertomaan teille untaan, te pysäytätte hänet ja sanotte: “Odotahan hetkinen. Ja se oli sillä-ja-sillä tavalla, ja tuo oli niin-ja-niin ja lisäksi niin-ja-niin.”

Ja sitten te sanotte: “Se on tarkalleen oikein.” Näettekö?

⁹⁶ Eräs mies eräänä päivänä yritti kertoa minulle untaan, jonka hän oli nähnyt. Hän sanoi... Minä sanoin: “No niin, veli, miksi sinä jätit pois sen toisen osan?”

“Minkä toisen osan”, hän kysyi.

Minä sanoin: “Sinä, uneksit, että sinä heitit kiven ilmaan, ja minä ammuin sitä ja sain jotakin silmääni.”

Hän sanoi: “Se on tarkalleen totuus, veli Branham.”

⁹⁷ Ja he ottivat viimeisen sirun siitä ulos eilen. Joten siinä te olette, näettehän? Miksi te ette... Kertokaa totuus siitä. Mutta te näette, että se aina paljastaa ja kertoo teille näkemänne unen. Silloin te tiedätte, että se on oikein.

tulla Minun tyköni, ellei Minun Isäni vedä häntä; ja kaikki, jotka Minun Isäni on antanut Minulle, tulevat tulemaan Minun tyköni.” Onko näin?

¹⁵⁹ No niin, Karitsa on ollut valmiina maailman perustamisesta lähtien, jolloin heidän nimensä pantiin Karitsan Elämän Kirjaan. Karitsa oli varattu valmistamaan armon tie jokaiselle heistä, niin että heillä olisi ylösnousemus. Hän valmisti Adamia varten karitsan.

¹⁶⁰ Huomatkaa nyt, Adamia varten oli karitsa, ja niin on Seurakuntaakin varten tänään. En tarkoita seurakuntaa. Tiedätekö mitä? En sano tätä pilkatakseni, enkä loukatakseni kenenkään tunteita. En ole täällä sitä varten, koska olen jo selittänyt tarkoitukseni, että olen täällä auttaakseni. Mutta se, mitä minä yritän tehdä... Tiedätekö mitä? Todellisuudessa nämä seurakunnat eivät ole Seurakuntia. On vain yksi Seurakunta. Nämä ovat majapaikkoja, ne ovat kerhoja. Minulla ei ole mitään... Se kaikki on ihan hyvin, mutta minä haluan todistaa tämän teille muutamassa minuutissa, että ne ovat ainoastaan majataloja. Te kuulutte metodistien majataloon, presbyteerien majataloon, tai helluntailaisten majataloon, niin pitkälle kuin on kysymys, se on... Näettekö te? Majoituspaiikkoja! Näettekö, seurakunnat ovat itse asiassa majoituspaiikkoja, joissa samoin ajattelevat ihmiset ajautuvat yhteen. Mutta Seurakunta on yksi. Ja te ette voi liittyä Seurakuntaan; te synnytte siihen, ja kun te olette syntyneet siihen; te olette sen jäsen.

¹⁶¹ Aivan kuten minun perheeni. Minä olen kuulunut Branhamin perheeseen viisikymmentäkolme vuotta; eivätkä he koskaan pyytäneet minua liittymään perheeseen. Miksi? Minun ei tarvitse liittyä perheeseen. Minä synnyin Branhamina. Ja te synnytte Seurakuntaan. No niin, nuo toiset ovat majataloja. Oletteko koskaan ajatelleet sitä? Kyllä vaan.

¹⁶² Eräänä päivänä olin leikkaamassa ruohoa, ja ajattelin suurta pyhää katolista kirkkoa, niin kuin he sitä kutsuvat. Olin parasta aikaa työntämässä ruohonleikkuria, kun jokin pysäytti, jäykisti minut paikoilleni, ja sanoi: “Älä kutsu sitä siksi.” Ja minä katsoin ympärilleni. Aloin jatkaa leikkaamista, kun se uudelleen pysäytti minut ja sanoi: “Älä kutsu heitä siten. He ovat majatalo samalla tavalla kuin toisetkin. He eivät ole Seurakunta. On vain yksi Seurakunta. Ymmärrätekö? He ovat majapaikan jäseniä, koska te voitte liittyä tällaiseen kerhoon, mutta te ette voi liittyä Seurakuntaan. Te synnytte Seurakuntaan. Teistä tulee

¹⁵³ Sitten te sanotte minulle: “Adam kuoli, veli Branham.” Mutta muistakaa, että ennen kuin Adam kuoli, hänellä oli karitsa, joka lunasti hänet. Hallelujaa! Nuo, jotka Hän on ennalta tuntenut, Hän on kutsunut. Jumalalla oli karitsa lunastamaan heidät.

¹⁵⁴ Hän oli esikuva. Adam lankesi. Silloin hankittiin karitsa Adamia varten, koska hänen sieraimiinsa oli puhallettu Iankaikkisen Jumalan henkäys, ja hänestä oli tullut elävä sielu. Hän oli Jumalan poika eikä Hänen hengityksensä. Kuten afrikkalainen sana (en tiedä, mikä on sitä vastaava kreikkalainen sana, mutta...), afrikkalaisella sanalla he kutsuvat sitä *amoyah*, joka merkitsee “tuuli, näkymätön voima”. Eläimet hengittävät *amoyah*. Ja syntiset hengittävät *amoyah*.

¹⁵⁵ Minkä vuoksi sitten me taistelisimme saadaksemme Iankaikkisen Elämän, jos se on iankaikkinen sielu, jonka me hengittämällä hengitämme itseemme. Miksi me taistelisimme saadaksemme Iankaikkisen Elämän? Se kumoaa sen, veli. Näettehän? Se ei voi tehdä sitä. Mutta Jumala, erityisesti, Adamin ylle, hengitti Iankaikkisen Elämän henkäyksen, ja hänestä tuli iankaikkinen persoona Jumalan kanssa. Hänellä oli valta kuten Jumalalla. Hän oli amatöörijumala. Hän oli maan jumala, ei Taivaan Jumala, vaan maan jumala.

¹⁵⁶ Ja jonakin päivänä Jumalan pojista tulee uudestaan jumalia. Jeesus sanoi niin: “Eikö teidän laissanne ole kirjoitettu: ‘Te olette jumalia.’ Sitten, jos te voitte kutsua heitä, joita Hän kutsuu jumaliksi, joiden luona Jumala vieraili, kuinka te voitte tuomita Minut, kun Minä sanon, että Minä olen Jumalan Poika?” Näettehän? Nyt me olemme tulemassa johonkin syvälliseen. Seuratkaahan nyt, kun iskemme sen syvälle.

¹⁵⁷ No niin, tässä he ovat. Hän on nyt Jumalan poika, mutta hän tekee virheen. Hän tiesi tekevänsä väärin. Nyt muistakaa, Adamia ei petetty. Raamattu sanoo niin 1. Tim. 3:ssa: “Adamia ei petetty, mutta nainen petettiin, ja oli rikkomuksessa.” Adam vaelasi Eevan kanssa, koska tämä oli hänen vaimonsa. Samoin Kristuskaan, ei tullut Saatanan pettämäksi, vaan Hän kulki kuolemaan Morsiamen kanssa. Hän meni ollakseen Morsiamen kanssa, jotta Hän voisi lunastaa Seurakunnan.

¹⁵⁸ Adam tiesi olevansa väärässä, mutta hän vain meni ulos Eevan kanssa. Näettekö? Mutta heitä varten oli valmistettu karitsa, lunastamaan heidät. Ja näille karitsoille tänään, jotka Jumala ennalta tuntenut ja kutsunut, heitä varten on Lunastaja. “Ei kukaan mies voi

⁹⁸ Tässä on nyt sisaren unen tulkinta. Häntä vaivasi tuo asia Pyhästä Hengestä.

No niin, tuo laatikko, jonka hän näki vuoren huipulla, oli kiveä, kalliota, kivinen laatikko on “kallio-tunnustus”. Aivan kuten Jeesus sanoi Kirjoituksissa Pietarille... Jeesus sanoi: “Kenen sanovat ihmiset Minun, Ihmisen Pojan, olevan?”

Yksi sanoi: “Sinä olet Elias ja Mooses, ja niin edelleen.”

Ja Hän kysyi: “Mutta kenen te sanotte Minun olevan?”

Hän vastasi: “Sinä olet Kristus, Elävän Jumalan Poika.”

⁹⁹ Nyt jotkut ihmiset sanovat... Katolinen kirkko sanoo, että tuo kallio, josta Jeesus sanoi: “Tälle kalliolle Minä rakennan Seurakuntani, ja helvetin portit eivät sitä voita.” He sanovat, että se oli Pietarin päälle, että Pietari oli tuo kallio, koska Pietari merkitsee “pikku kivi”. “Ja tälle pienelle kivelle Minä tulen rakentamaan Seurakuntani.” Ja Pietarin päälle, apostoliselle vallanperimysjärjestykselle, he rakensivat seurakunnan. Sitten protestanttinen kirkko sanoo: “Se on väärin”, että Hän rakensi seurakunnan Itsensä päälle.

¹⁰⁰ En ollakseni erimielinen, mutta minun näkemykseni mukaan ne ovat molemmat väärin, koska Hän ei koskaan rakentanut sitä Pietarin päälle, eikä itsensä päälle, vaan Pietarin ilmestykselle siitä, kuka Hän oli. Ymmärrätekö? “Kenen ihmiset sanovat Minun, Ihmisen Pojan, olevan?”

“Sinä olet Kristus, Elävän Jumalan Poika.”

“Siunattu olet sinä Simon, Joonaan poika: liha ja veri ei ole paljastanut tätä sinulle, (jokin seminaari, näettekö), vaan Minun Isäni, joka on Taivaassa, on paljastanut sen sinulle. Sinä olet Pietari, ja tälle (tunnustuksen kalliolle, tälle ilmestykselle) Minä tulen rakentamaan Seurakuntani.”

¹⁰¹ Ja jokaisella seurakuntajaksolla on ollut tämä tunnustuksen kallio, aina Laodikean tunnustuskallioon asti. Ja nyt, te ette voi tehdä pyhää kirkkoa. Ei ole sellaista asiaa kuin pyhä kirkko tai pyhä organisaatio. Pyhä Henki voi olla saarnattu siinä, mutta siellä te löydätte hyvää ja pahaa, luopioita ja välinpitämättömiä, ja kaikkea muuta. Joten organisaatio ei voi pitää sisällään... Te ette voi sanoa: “Meillä on Se,

eikä kenelläkään muista ole Sitä.” Ei koskaan! Pyhä Henki on vuodatettu yksilöihin. Se on yksilössä.

¹⁰² Sen vuoksi kallio... Tämä viimeisen päivän helluntaiseurakunta, joka on vastaan ottanut Pyhän Hengen alussa... Kaikissa ajanjaksoissa he vastaanottivat Pyhän Hengen, mutta eivät tässä mitassa, mitä heillä on Se nyt, koska se on ensimmäisen ennalleen palauttaminen. Niin kuin näemme kynttilänjalassa, Alfa ja Omega, kuinka he sytyttivät ensimmäisen kynttilän, ja kuinka se nousi korkeammalle ja korkeammalle, tullen himmeämmäksi ja himmeämmäksi, ja sitten tullen takaisin uudestaan, ensimmäinen ja viimeinen.

¹⁰³ Mutta tässä seurakuntajaksossa Sanoma vuodatetaan seurakuntaan. Mutta seurakuntaruumis, itse, kaikki yhdessä... Kuten sanomme tästä tabernaakkelista, että tämä on paikka, missä hän käy kirkossa. Tämä tabernaakkeli ei ole Pyhän Hengen tabernaakkeli. Sellaista ei olekaan. Ne yksilöt, jotka tulevat tähän kirkkoon ovat Pyhän Hengen tabernaakkeleita. He ovat tabernaakkeleita, jotka pitävät sisällään Pyhän Hengen, mutta ei seurakuntajoukko ruumiina. Sieltä Se vuotaisi ulos.

¹⁰⁴ Mutta mitä teki tämä mies, joka kaatoi vettä, hän oli sanansaattaja seurakunnalle, kaataen Sanomaa seurakuntaan... Mutta mitä vesi sai aikaan? Se kuohutti ulos kaiken lian, mitä siinä oli. Tätä Pyhä Henki tekee, kuohuttaa sen.

¹⁰⁵ No niin, hunaja on esikuva veljellisestä rakkaudesta, tässä veljellisen rakkauden ajanjaksossa. Olen juuri kertonut teille veljellisestä rakkaudesta, siitä ajanjaksosta, jossa me nyt elämme.

¹⁰⁶ Nyt te voitte sanoa: “Katsohan, minä en todellakaan pidä veli Nevillestä”, tai, “en todellakaan pidä veli Jonesista, minä en pidä veli siitä-ja-siitä”, tai jotakin sellaista. Mutta antakaapa jotakin sattua hänelle; veli, se särkee sinun sydämesi. Se melkein tappaa sinut. Ymmärrätekö? Me voimme saada veljellisen rakkauden ja tunteen toinen toistamme kohtaan, näettehän. Mutta pitää se yllä ihmisjoukossa...

¹⁰⁷ Miksi te olette huolissanne tuosta veljestä? Koska te olette murtaneet leipää hänen kanssaan täällä alttarilla, kuten tulette tekemään tänäkin iltana, te olette yhteydessä hänen kanssaan, te puristatte hänen kättään ja palvotte yhdessä hänen kanssaan. Hän on teidän veljenne. Hän voi tehdä jotakin lihassa, josta te olette eri mieltä hänen kanssaan,

osaksi Jumalaa, tulemalla Jumalan pojiksi ja tyttäriksi, ja silloin meillä on aionion-elämä. Joten se osa, joka elää, me, jotka tunnistamme tämän Sanan täältä sinne, tunnistamme, että Se on aionion-elämä, Elämä ilman loppua. Se on Jumalan oma Elämä meissä. Aamen. Whew.

¹⁴⁹ Yhtenä päivänä ollessani matkalla, minulla oli keskustelu Jehovan todistajan kanssa. Ei niin, että en kunnioittaisi jonkun uskoa. Meillä on paljon Jehovan todistaja -käännynnäisiä, jotka istuvat täällä. Yksi meidän seurakuntamme luotetuista oli Jehovan todistaja, ja hän pelastui, hän ja hänen perheensä. Hänen isänsä oli tutkija, veli Woods, kaikki hänen veljensä ja sisarensa, melkeinpä kaikki heitä ovat tulleet ja vastaanottaneet Pyhän Hengen, koska Jumalan näyt kertoivat heille sen, mitä he olivat tehneet, ja mitä he... Näettekö? Se sai sen aikaan.

¹⁵⁰ Mutta tässä Jehovan todistajien kirjassa sanotaan, että ilma, jota te hengitätte, on sielu. Nyt tällainen ei voi olla oikein. Teidän hengityksenne ei ole sielu. Jos se olisi, niin te olette yhdellä kertaa yhdenlainen sielu ja seuraavalla kerralla te olette... Joku toinen on hengittänyt tuon sielu. Katsokaa, missä te tulisitte olemaan. No niin, hengitys on ilmaa, ja ilma on sitä, jota te hengitätte nenällänne.

¹⁵¹ No niin, he menevät Kirjoituksissa taaksepäin sinne, missä sanotaan: “Ja Jumala hengitti hänen sieraimiinsa elämän hengen, ja hänestä tuli elävä sielu.” Nyt haluaisin kysyä teiltä jotakin. Jos hän oli mies, niin minkälaista ilmaa hän hengitti, ennen kuin Jumala hengitti tämän elämän henkäyksen häneen? Näettekö? Minkälainen henkäys... Hän oli hengittävä, elävä mies. Hyvä on, jos tämä olisi niin, niin silloinhan jokainen eläin olisi elävä sielu, koska ne hengittäisivät ihmissielua ja meidän sieluamme ja kaikkea yhdessä. Sitten Jeesuksen ei olisi tarvinnut kuolla, koska eläimen uhraaminen olisi riittänyt. Näettehän? Joten, veli, sinun väitteesi ei kestä.

¹⁵² Mutta mitä Jumala teki? Hän hengitti Iankaikkisen Elämän henkäyksen häneen, Aamen, ja sitten hänestä tuli elävä sielu, sielu, joka ei voinut kuolla. Seuratkaapa tarkoin nyt. Me tulemme kaivautumaan hunajaan kyynärpäitämme myöden. Huomatkaa, hengitti Iankaikkisen Elämän henkäyksen hänen sieraimiinsa. Ja hänestä tuli iankaikkinen sielu, koska Jumala hengitti (ei mitä luonto oli tehnyt, vaan mitä Jumala teki), hengitti elämän henkäyksen hänen sieraimiinsa, ja hänestä tuli elävä sielu.

¹⁴⁴ Kuinka minusta tulee osa Siitä? Olemalla Siinä. Kuinka minä pääsen Siihen? Kasteella, yhdellä Hengellä. 1. Kor.12: “Yhden Hengen kautta me olemme kaikki kastetut yhteen Ruumiiseen”, yksi Ruumis, kastetut Siihen.

¹⁴⁵ Mutta te ette voi pitäytyä näihin pikkuasioihin ja sanoa: “Minä puhuin kielillä. minulla on Se.” Ja sitten te lähdette täältä vihasina ja manaillen, se on riikinkukonsulkien panemista närheen. Te ette voi tehdä sitä. Teidän oma elämänne todistaa sitä vastaan. Mutta, kun Jumala on pannut nämä asiat toimimaan teissä, silloin te olette sinetöidyt. Silloin se ei ole mitään itsetehtyä. Te vain olette oma itsenne. Tämä on kuten näyissä. Pyhä Henki täydellisesti tehden Jumalan teot, ilmi tuoden kaiken.

Minkä vuoksi? Koska sinä ja Kristus tulette yhdeksi (toivon, että se on ymmärretty), sinä ja Kristus tulette yhdeksi.

¹⁴⁶ Minulla oli täällä jotakin muutakin kirjoitettuna ylös, jota halusin ajatella. Se tuo meidät Elämän paikalle, ja sitten teillä tulee olemaan Iankaikkinen Elämä.

Minulla on nyt täällä kreikkalainen Lexicon, *The Emphatic Diaglott*. Tutkin jokin aika sitten erästä sanaa.

¹⁴⁷ Nyt, Joh. 3:16, me löydämme paikan, jossa sanotaan: “Olla Iätikestävää Elämää”; toisessa paikassa sanotaan: “olla Iankaikkinen Elämä.” Mutta kreikkalainen käännös ja heprealainen sanovat: “Elämä ilman loppua.” Kreikkaksi sana on, A-i-n-i-o-a-n... Melkein kuten “aeon.” Aeon on jakso, joka voi olla... Se on luku, jota ei voida laskea. Se ohittaa miljoonat, triljoonat ja miljardit. Mutta tämä on aionion-aika: Iankaikkinen Elämä. Ja sitä vastaava englantilainen sana on *eternal*, ikuinen. Me tiedämme, että se on ikuinen, Aionion tai Elämä ilman loppua. Näettekö?

¹⁴⁸ Ja jos teillä on Elämä ilman loppua, niin kuinka te voisitte kuolla? Te olette tulleet osaksi Iankaikkista, ja on vain yksi ainoa iankaikkinen. Saatana ei ole iankaikkinen. Ei! Hänestä tuli Saatana. Helvetti ei ole iankaikkinen, Helvetti luotiin, se ei ole iankaikkinen. Ja nämä ruumiit eivät ole iankaikkisia, ne luotiin. Mutta Jumalan Henki on iankaikkinen. Sillä ei koskaan ollut alkua, eikä, sillä koskaan ole loppua. Ja ainoa tapa, miten meillä voi olla Iankaikkinen Elämä, (joka tulee kreikkalaisesta sanasta *Zoe*, joka merkitsee, “Jumalan oma elämä”), on se, että tulemme

ja siitä syystä te kartatte häntä hieman, (jota teidän ei tulisi tehdä). Mutta, jos jotakin tapahtuu tuolle veljelle tai sisarelle, niin syvällä sydämessänne se melkein tappaa teidät.

¹⁰⁸ Minä olen vanha mies. Olin kerran nuori ja nyt olen vanha. Olen nähnyt sen tapahtuvan koko elämäni ajan. Kuullut ihmisten sanovan: “Minä en halua olla missään tekemisissä hänen kanssaan.” Sitten, kun jotakin sattuu tuolle miehelle, se melkein tappaa hänet, ja hän ajattelee: “Oi Jumala, annoin kalliin veljeni mennä sopimatta asioista hänen kanssaan. Näettekö, se on veljellistä rakkautta. Se näyttää niin kuin se ei tarttuisi kiinni, mutta se tekee sen. Hunaja tarttuu kiinni.

¹⁰⁹ Ja siitä, että hän tuli sieltä sinne alas mäen juurelle... No niin, tämä kirkas vesi ryöppysi alas viitenä virtana. Viisi on armon luku: J-e-s-u-s, F-a-i-t-h, G-r-a-c-e. [Jeesus, Usko, Armo] Näettekö? Viisi on armon luku. Viisi virtaa juoksi sieltä ylhäältä tänne alas. Ja jokaisessa näissä ajanjaksoissa oli tuo tunnustuksen kallio. Pyhät nukkuvat, odottaen, odottaen, odottaen, odottaen aina tähän ajanjaksoon asti, mutta pian Pyhä Henki, jonka Kristus vuodattaa, on tuleva ja sinetöivä Seurakunnan, ja sitten Seurakunta tulee ylöstemmaksi. Se tulee olemaan täydellinen Jumalan yksikkö, Morsian Kristukselle, joka tulee olemaan kaikkien asioiden pää. Pysyttekö te mukana nyt?

¹¹⁰ No niin, hän ihmetteli... Unessaan hän ihmetteli, että voisiko tämä pieni virta koskaan päästä sinne vuoren juurelle. Näettehän, se oli kuivumassa. No niin, tässä on se, mitä minä haluan teidän ymmärtävän nyt. Hän itse ihmetteli itseään, että oliko hänellä Pyhä Henki?

¹¹¹ No niin, minä kartin sanomasta tätä muutama päivä sitten, ajatellen, että seurakunta olisi tarpeeksi hengellinen käsittääkseen sen, (ja ehkä minun on parempi kääntää tämä nauha pois päältä nyt, koska en halua sen tulevan veljien keskuuteen), mutta te voitte puhua kielillä ja voitte huutaa, te voitte ajaa ulos perkeleitä ja tehdä kaikenlaista, mitä te haluatte tehdä, ja silti olla ilman Pyhää Henkeä.

¹¹² Eivätkö nuo opetuslapset tulleetkin takaisin riemuitten ja huutaen, koska perkeleet olivat heille alamaisia? Aivan heidän kanssaan oli Juudas. Eikö Jeesus sanonut, että tuona päivänä, kun Hän tulee, että “moni on tuleva Minun luokseni sanoen: ‘Herra, enkö minä ole ajanut ulos perkeleitä Sinun Nimessäsi ja tehnyt voimallisia tekoja’, ja Minä olen sanova: ‘Menkää pois Minun tyköäni, te laittomuuden tekijät, Minä

en ole tuntenut teitä.”” Nuo asiat eivät ole osoituksia Pyhästä Hengestä. Heidän hedelmistään te heidät tunnette.

¹¹³ Nyt te sanotte: “Veli Branham, tulisiko meidän puhua kielillä?” Ehdottomasti, ne ovat Jumalan lahjoja. Mutta nuo Jumalan lahjat, ilman näitä ominaisuuksia heissä, tekevät heistä kompastuskiviä uskomattomille. Jumala ei hyväksy sitä. Tämän täytyy olla ensin. Ja kun teillä on usko, voima, tieto, kärsivällisyys, pitkämielisyys, jumalaisuus ja veljellinen rakkaus, niin silloin Pyhä Henki tulee alas ja sinetöi teidät yksikkönä, aivan samoin kuin Hän sinetöi seurakuntajaksot yksikköinä. Tapa, jolla Hän valmistaa Morsiamensa, on sama tapa, jolla Hän valmistaa yksilöt: tehtynä samasta materiaalista, kuten Eeva oli tehty Adamista, luu hänen kyljestään. Tässä ovat ne asiat, jotka teillä täytyy olla ensin. Te ette voi matkia niitä, niiden täytyy olla Jumalan lähettämät ja Jumalasta syntyneet. Matkiminen saa aikaan vain sekaannusta.

¹¹⁴ On kuten minä sanoin: “Voitteko te kuvitella korppi, istumassa tuolla, kyyhkynen sulka kiinnitettynä siipiinsä, sanomassa: “Näettekö, minä olen kyyhkynen.” Hän ei ole kyyhkynen, hän on korppikotka.

¹¹⁵ Tai voisitteko kuvitella varista riikinkukon sulka siivissään sanomassa: “Näettekö...” Se on jotakin, jonka hän on laittanut itseensä. Mutta sen täytyy tulla sisäpuolelta ulos, ja se tuottaa kristillisyyden. Jumala, Pyhän Hengen voimalla...

¹¹⁶ Meidän sisaremmen jalat olivat märät, kun hän pääsi vuoren juurelle. Kaikki me tunnemme sisar Shepherdin olevan rakkaudellisen... Hänen kotinsa on avoinna. Hän ja veli, minä en välitä siitä, onko se pummi tai kerjäläinen, tai mitä tahansa, he ruokkisivat häntä ja tekisivät kaikkensa auttaakseen häntä. Oi, Jumala vastaanottaa sen hänen perustusosanaan. Ja tässä on...

¹¹⁷ Oppikaa nyt tämä läksy: Tässä on se, mikä on väärin... (Minun ei tulisi mennä tähän.) Tämä on se, mikä on väärin Branham tabernaakkelin kanssa. Näettekö te? Siellä on kahdenlaatuista uskoa, siellä on kahdenlaatuista voimaa, niin kuin puhuin eräänä päivänä, kahdenlaatuista tietoa, kahdenlaatuista kärsivällisyyttä. Yksi ajattelee sen olevan lain noudattamista. Heillä on... Se ei ole senlaatuista kärsivällisyyttä, josta Jumala puhuu. Se on jumalaton, malttinsa

Kun nyt Jeesus oli ollut tottelevainen Jumalalle, Jumala asetti Hänet paikalleen: “Tämä on Hän.”

¹⁴⁰ Kun jäsen on syntynyt Pyhällä Hengellä Jumalan perheeseen, ja, oi, todistettu, että hänellä ovat nämä hyveet, että Jumala voi nähdä voiman, tiedon, kärsivällisyyden, pitkämielisyyden, veljellisen rakkauden ja jumalisuuden hänessä, sitten Jumala sinetöi hänet tai asettaa hänet paikalleen. Ja siinä te voitte nähdä Jumalan pojat ja tyttäret.

¹⁴¹ Sitten Efesolaiskirje 4:30 sanoo: “Älkää murehduttako Jumalan Pyhää Henkeä, jolla te olette sinetöidyt lunastuksenne päivään saakka.” Nyt, jos jotkut teistä baptisteista haluatte jatkaa iankaikkisella varmuudella, jos te tulette tähän vaiheeseen, niin minä olen seisova teidän kanssanne siitä, että se on iankaikkinen varmuus, jos te tulette tuolle paikalle. Mutta, jos joku sanoo: “Minä menen ja liityn baptistiseurakuntaan.” “Minä olen presbyteeri.” “Minulla on iankaikkinen varmuus”; se on väärin. Teidän oma elämäne todistaa, että teillä ei ole sitä. Ennen kuin tämä on siellä ja Jumala on adoptoinut teidät ja sinetöinyt teidät Pyhällä Hengellä hänen valtakuntaansa... Silloin siitä ei ole mitään ulospääsyä. Te olette iankaikkisessa varmuudessa. “Älkää murehduttako Jumalan Pyhää Henkeä, jolla te kaikki, ja teidän jumalliset hyveenne, olette sinetöidyt lunastuksenne päivään saakka.”

¹⁴² Minä uskon, että on olemassa Morsian, joka on ennalta määrätty. Minä uskon Jumalan sanoneen, että Hänellä tulee olemaan Seurakunta, jossa ei ole tahraa eikä ryppyä. Minä uskon ennalta määräämiseen, että Morsian on ennalta määrätty, Hänen täytyy olla siellä. Minä toivon kuuluvani Siihen. Minä olen Morsiamen kanssa. Nyt on minun asiani työskennellä oma pelastukseni Jumalan kanssa, kunnes Jumala on hyväksynyt nämä asiat ja sitten sinetöinyt minut Jumalan Valtakuntaan. Siinä on Pyhä Henki. Siinä ovat Jumalan aidot teot. Se on sinetöity lunastuksen päivään asti. Tämä oli hänen unensa, minun mielestäni se oli kaunis.

¹⁴³ Nyt, kun tuo seurakunta tai yksilö tulee tälle paikalle... Seurakunta tulee olemaan siellä. Antakaa minun sanoa se todella hyvin, niin että te tajuatte sen. Seurakunta on ennalta määrätty olemaan siellä. Minä haluan olla sen kanssa, mutta ainoa tapa minun olla sen kanssa, on olla osa siitä.

Henki kertoo totuuden, kun Hän tulee Jumalan eteen meidän puolestamme. Kyllä.

¹³⁵ Niinpä, kun Hän tulee sinne ylös. Mitä te ajattelette tapahtuvan? Hän punastelisi tänään ja sanoisi: “Kaikki Sinun tyttäresi leikkaavat hiuksensa, vaikka Sinä sanoit heille, etteivät niin tekisi. Sinun poikasi ovat organisaatiomielisiä, eivätkä he yksinkertaisesti voi nähdä toinen toistaan ja he adoptoivat tätä ja tätä ja tätä. tämän asemesta.” Kuinka Hänen täytyykään punastua. Mutta kuinka tuo Kasvattaja rakastaisikaan sitä, kun Hän voisi tulla ja sanoa: “Oi sentään, tuo poika on todellinen poika. Hän on aivan kuten Isä.” Kuinka Hän rakastaisikaan sanoa niin.

Silloin Isä paisuisi ylpeydestä ja sanoisi: “Tämä on Minun poikani.”

¹³⁶ Tämä on tarkalleen se, mitä Jumala teki Kirkastusvuorella. Panitteko merkille, että siellä ilmestyivät Mooses ja Elias. Ja Pietari, kiihottuneena siitä, kun yliluonnollista tapahtui... Pietari kiihottui ja sanoi: “Rakentakaamme tänne majoja: yksi Sinulle ja yksi Moosekselle ja yksi Eliaalle.”

¹³⁷ Kun hän vielä puhui, Jumala sulki hänen suunsa. Hän sanoi: “Tämä on Minun rakas poikani, johon Minä olen tyytyväinen. Kuulkaa Häntä.” Näettekö, Jumala pani itsensä taka-alalle ja sanoi: “Tämä on Minun Poikani.”

¹³⁸ Mooses edusti lakia. Profeetat edustivat Hänen oikeuttaan. Me emme voineet elää Hänen lakinsa kautta. Me emme voisi elää Hänen oikeutensa kautta. Minä en pyydä oikeutta; minä haluan laupeutta, en oikeutta. Minä en voi pitää Hänen lakiaan ja minä en voi täyttää Hänen oikeuttaan, vaan minä tarvitsen Hänen laupeuttaan. Ja Jumala sanoi, että laki ja oikeus täyttyivät Hänessä. “Hän on Minun rakas Poikani. Kuulkaa Häntä. Tämä on Hän; tämä on tuo Ainoa.”

¹³⁹ Vanhassa Testamentissa, kun poika adoptoitiin tai asetettiin paikalleen perheessä, hänen nimensä oli aivan yhtä hyvä shekissä kuin hänen isänsäkin. Kyllä! Heillä oli sinettisormus noina päivinä, he sylkivät siihen [Veli Branham tekee sylkäisyn kaltaisen äänen ja lyö saarnastuolia ranteellaan.] ja painoivat sen. Se oli sinetti. Hän käytti isänsä sormusta, hänen sinettiään; ja se oli aivan yhtä hyvä kuin hänen isänsäkin.

menettäminen, ja muut sen tyyppiset asiat, takaisin antaminen, ja turha hälinä.

¹¹⁸ Pitkämielisyys ja niin edelleen, siellä on sen pilkkaamista, teeskentelyä, että on luonnon antama usko ja luonnon antama voima. On olemassa luonnon antama kärsivällisyys. Ja kaikki nämä asiat ovat luonnon antamia.

¹¹⁹ Ja suurin osa uskostamme on järkeen perustuvaa uskoa. [Tyhjä paikka nauhassa.] Sanan kuuleminen tuo meidät järjelliseen Jumalan tunnistamiseen. Mutta jos se tulee ylhäältä, oi veli, jos se koskaan osuu tähän, silloin se on jumalallinen, hengellinen usko. Mitä sitten tuollainen usko tekee? Tuollainen usko tunnistaa ainoastaan Sanan. Ei väliä, mitä kuka hyvänsä muu sanoo, se ainoastaan tunnistaa Sanan, koska alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan kanssa, ja Sana oli Jumala. Ja Sana on yhä Jumala. Ja Sana tehtiin, lihaksi ja asui meidän keskellämme... Ja kun Sana itse tulee vuodatetuksi meidän uskoomme, niin meidän järjellisestä uskostamme tulee hengellinen ilmestys... “Ja tälle perustukselle, Minä tulen rakentamaan Seurakuntani”, näettekö, ei järjelliselle käsitykselle seurakuntaan liittymisestä, järjelliselle käsitykselle siitä, vaan ilmestykselle. Kun nuo armon virrat vuotavat tuohon järjelliseen uskoon, joka teillä on, niin se on tämän päälle, hengelliselle ilmestykselle, “Minä tulen rakentamaan Minun Seurakuntani, ja helvetin portit eivät sitä voita.” Ymmärrättehän? Tämä osoittaa, että he tulevat olemaan sitä vastaan, mutta he eivät tule koskaan voittamaan Sitä. Oi, mikä ihmeellinen asia.

¹²⁰ Nyt usko, nämä viisi virtaa... Minulla oli liidun palanen täällä, mutta he eivät tuoneet sitä tänne. Mutta nämä viisi virtaa, joiden te näette tulevan alas täältä sinetöi tämän kaiken yhteen. Se oli Pyhä Henki, joka valmisti Efeson seurakunnan. Se oli Pyhä Henki, joka paloi Smyrnan seurakunnassa. Ja se oli Pyhä Henki, joka annettiin Thyatiran ja Pergamon seurakunnille Pimeässä Ajanjaksossa. Se oli Pyhä Henki, joka rakensi tuon Morsiamen, tuon Valitun, joka tuli ulos kaikista organisaatioiden järjestelmistä kautta ajanjaksojen. Ja siinä on valittu, ennalta määrätty Jeesuksen Kristuksen Morsian, jonka Pyhä Henki on kutsunut ulos, Valittu. Ja se on ollut Pyhä Henki, tässä, tässä, ja tässä, ja tässä ajanjaksossa ja niin edelleen huipulle asti; Pyhä Henki.

¹²¹ Ja nyt yksilöissä, nämä avut ja muut asiat, kuten tieto ja kärsivällisyys, ovat lisätyt meidän uskoomme, ja sitten kun Huippukivi

tulee, Pyhä Henki, sinetöi Se sen yhteen, tämä on Pyhän Hengen kaste. Tämä on syy, miksi sitä on niin vähän tänään.

¹²² Antakaahan, kun katson tänne. Minulla on joitakin paikkoja kirjoitettuna ylös tänne. Katsokaahan, minulla oli kuva piirrettynä täällä hänen unestansa. Näettekö? Te ette voi nähdä sitä sieltä.

¹²³ Kun se tulee Pyhästä Hengestä, niin mitä se antaa? Se antaa teille yliluonnollisen uskon, hengellisen uskon, joka on täällä pohjalla. Sitten tämä hengellinen. Usko tuntee vain Sanan. Ei väliä sillä, mitä kuka hyvänsä muu sanoo, se ei vaikuta mitään. Se vain tuntee Sanan. Jos joku sanoo: ”Ihmeiden päivät ovat ohi”, tuo usko tuntee vain Sanan.

¹²⁴ Joku sanoo: ”Ei ole sellaista asiaa kuin Pyhän Hengen kaste.” Tuo usko tuntee vain Sanan. Se on todellinen hengellinen usko, näettekö te? Aivan niin. Se tuntee vain Sanan.

¹²⁵ Ja sitten, se oli numero yksi. Numero yksi. Kun Pyhä Henki tulee tänne teidän järjestelmiseen uskoonne, tehden siitä hengellisen uskon. Sen jälkeen hengellinen usko tuntee vain Sanan.

¹²⁶ Nyt numero kaksi, kolme. Silloin teillä on Pyhä Henki, joka sinetöi kaikki nämä asiat teihin, koska Pyhä Henki peittää kaikki nämä. Teidän uskostanne ylös Pyhään Henkeen, joka sinetöi teidät sisälle Kristuksen kanssa: silloin teistä tulee yksi. Aamen! (Hakisitteko tämän tästä pois minun tieltäni. Se on raskas käsivarsille.) Te tulette yhdeksi. Näettekö, te ja Kristus elätte yhdessä. ”Tuona päivänä te tiedätte, että Minä olen Isässä, Isä Minussa, Minä teissä, ja te Minussa.” Ymmärrätekö? Sitten tämä on Herran Jumalan sinetöity yksikkö. Ja silloin he ovat vahvistetut ja asetetut paikoilleen. Kun tämä tapahtuu, heistä tulee vahvistettuja Jumalan poikia ja tyttöjä.

¹²⁷ Muistatteko Matteuksen 17. luvun jakeita 1-5, Jeesusta Kirkastusvuorella? Te olette kuulleet tuon saarnan *Kuulkaa Häntä*, jonka saarnasin täällä noin vuosi sitten. Siitä saarnaaminen tuli niin suosituksi, *Kuulkaa Häntä*. Myöskin pojan paikalleen asettaminen Efesolaiskirje 1:5:n mukaisesti: ”Jumala on ennalta määrännyt meidät adoptoitavaksi pojiksi.”

¹²⁸ Näettehän, perhe... Kun poika on syntynyt siihen, se on poika silloin. Mutta tuolla pojalla on opettajia, jotka kasvattavat sen. Ja jos tuosta pojasta ei koskaan tule oikeanlaatuista poikaa, hän ei koskaan tule

myöskään perilliseksi. Mutta, jos hän oli oikea poika, poika, joka tottelee isäänsä, silloin tuo poika adoptoitiin, tai asetettiin oikealle paikalleen. Hänestä tuli kaiken sen perillinen, mitä isällä oli.

¹²⁹ Ja tätä Jumala teki Kirkastusvuorella. Kun Hän otti oman Poikansa, sen jälkeen, kun hänet oli osoitettu oikeaksi pojaksi, (näettekö?), kun hän oli kestänyt kaikki kiusaukset, Hän otti Hänet ylös Kirkastusvuorelle ja varjosi Hänet.

¹³⁰ Tehän tiedätte, kuinka Vanhassa Testamentissa he ottivat pojan ja pukivat hänen ylleen mukavat kauniit vaatteet ja asettivat hänet sinne ulos kansan eteen. Ja heillä oli paikalleenasettamisseremonia, tai niin kuin me sitä kutsumme adoptointi, lapseksiottaminen. Muistelin, että siellä Galatalaiskirjeessä, Pyhä Paavali viittaisi siihen poikien adoptointina.

No niin, pojan asettaminen paikalleen... Sananpalvelijat ja hengelliset Raamatun lukijat ymmärtävät tämän pojan paikalleen asettamisen. Toisin sanoen, poika oli poika, kun hän oli syntynyt.

¹³¹ Siinä meidän helluntailaisihmisemme tekivät virheensä. Olla syntynyt perheeseen Pyhällä Hengellä, se on oikein, mutta sitten meidän täytyy olla oikean laatuista lapsia. Oikean opettajan opettamat.

¹³² Jos nyt mies siellä menneessä ajassa, ajatteli poikaansa ja halusi hänen olevan oikeanlaatuista pojan, hän hankki parhaan opettajan, jonka hän voi löytää, koska hän halusi, että hänen poikansa kasvaisi isänsä kaltaiseksi. Näettekö, niinpä hän hankki oikean kasvattajan.

¹³³ Jos nyt mies maanpäällä ajattelisi parasta kasvattajaa, niin kuinka on sitten Jumalan, meidän Isämme kanssa? Hän ei koskaan hankkisi piispaa, kardinaalia tai pappia, Hänellä on Pyhä Henki olemaan meidän Kasvattajamme. Ja Pyhä Henki on meidän Opettajamme. Hän on Seurakunnassa, ja Hän vie sanoman Isälle.

¹³⁴ Ja sitten, mitä, jos isä, kasvattaja tulisi sinne ylös ja sanoisi: ”No niin, Isä. No niin, Jumala ei tule hankkimaan senkaltaista kasvattajaa, joka, niin kuin me sanomme, haluaisi sulan hattuunsa, joka sanoisi: ”Oi, jos minä kerron Isälle jotakin... Tuo pikku poika on luopio joka tapauksessa, mutta jos en sano sitä Isälle, niin Hän voi antaa, minulle palkankorotuksen.” Tämä ei ole oikeanlaatuinen kasvattaja. Oikeanlaatuinen kasvattaja on rehellinen ja kertoo totuuden. Ja Pyhä